

Sveiki sulaukę Sventų Velykų!

TAIKOS BALANDIS NEGALI NUTŪPTI

"Taika yra galima", — skelbia Paulius VI.

Ir lyg norėdamas tą šūkį įgyvendinti, Niksonas visokiais būdais stengėsi komunistus privesti prie taikos sutarties pasirašymo. Kvietė, įtikinėjo, grąšino, užbloko uostus, masiniai bombardavo iš oro, griūvėsiais paversdamas net didelę dalį Š. Vietnamo sostinės Hanoi — "Skraidančio Slibino". Komunistai geriausiai suprato blokadą ir bombardavimus, ir taip šių metų pradžioj keturi svarbiausi karo dalyviai — Amerika, Š. Vietnamas, P. Vietnamas ir Vietkongas pasirašė taikos sutartį.

Amerikiečiai atgavo savo karių, patekusius nelaisvėn — svarbiausia Amerikos sąlyga taikai, o pati tada atitraukė iš Vietnamo paskutinius savo kariuomenės dalinius — svarbiausia komunistų sąlyga. Tik niekas nekrepė dėmesio į P. Vietnamo reikalavimą, kad būtų atitraukta iš jos teritorijos Š. Vietnamo kariuomenė. Taip P. Vietnamo teritorija liko prisėta didesnių — mažesnių "salų", kuriose viešpatavo stipriai

ginkluoti komunistų daliniai. Būk, tos "salos" savaime išnyks, kai dėl taikos sąlygų susitars P. Vietnamo vyriausybė su Vietkongu.

Ar taika įmanoma tokiose sąlygose?

Niksonas gyrėsi, kad Amerika garbingai pasitraukė iš Vietnamo apgindama P. Vietnamo gyventojų laisvę, išvadudama savo belaisvius karius ir pasirašydama taikos sutartį. Ar buvo jis nuoširdus taip kalbėdamas? Ar pats tikėjo savo žodžiams? Neįmanoma, vadovaudamas didžiausią pasaulio galybei nežinojo, kad komunistai to gerbia pasirašytą sutartį, kol mato grąšinančią kumštį arba sutartį jiems naudingą? Vargas Vakarams, jeigu jų vadai taip naivūs!

Greičiau atrodo, kad "Vietnamo taikos sutartis" tėra ne visai vykusi sumontuotas vaidinimas tikėjai padėčiai užmaskuoti. Amerikiečiai jau senokai įsitikinę, kad Vietnamo karo Vietname negalima laimėti: Vietname tebuvo Raudonojo Komunizmo Slibino nagai, gi pats kūnas —

didžiulės Kinija ir Sov. Sąjunga. Kad ir kaip kas kapojo tuos nagus, nepalistas Slibinas juos tuoj ataugindavo. "Taikos sutartis" ir davė amerikiečiams progą tą beprasmį "nagų kapojimą" nutraukti.

Dar nespėjo iš Vietnamo išeiti paskutiniai Amerikos kariai, o jau slaptai džunglių keliais ėmė slinkti nauji komunistų daliniai su tankais, patrankom — tuomi raudonieji įrodo, kad niekad negalvojo laikytis sutarties. Kautynės tarp P. Vietnamo kariuomenės ir komunistų irgi niekad nenutilo: kasdien įvykdavo ne 2-3 susirėmimai, bet ligi 100 ir daugiau. Tarptautinių taikos sąlygų vykdymo stebėtojų komisijos iš kitų vietų turėjo bėgti, gelbėdamos savo gyvybę.

Ne, taikos balandis Vietname neranda vietos nutūpti. Komunistai tepažįsta "raudonąją taiką" — kada jų kruvinas teroras nutildo tautas.

"Taika yra galima" — tvirtina Paulius VI ir tisia — kai visi atsisekys slaptų kėslų, veidmainybės ir nuoširdžiai gerbs vieni kitų teises.

Pov. Mačernis.

voliuciją meno pasaulyje. Jo palikti paveikslai vertinami milijoninēm sumom. Mirė turėdamas virš 80 metų.

• San Miguel de Tucuman mieste atidarytas VI Argentinos Biologijos Kongresas.

• Naujai išrinktasis prezidentas dr. Hector J. Campora savo kelionėje lanko provincijos miestus. Yra buvęs San Luis, San Juan, Mendozos ir Santa Fe miestuose.

• 1973 m. vasario 24 d. Kijevo radijas pranešė, kad Ukrainos sovchozų ministerija esanti reorganizuota iš respublikinės į sąjunginę - respublikinę. Tai reiškia, kad sovchozai bus tvarkomi iš Maskvos. Kadangi Kremliuje nėra sovchozų ministerijos, tai Ukrainos sovchozus tvarkys Sov. Sąjungos žemės ūkio ministerija. Sovchozų ministerijos yra tik keliose respublikose. Lietuvoje jos nebuvo. E.

• Sekmadienį, balandžio 15 d. Buenos Aires sostinėje ir kai kuriose provincijose įvyksta antri rinkimai. Sostinėje bus renkami kai kurie senatoriai.

• Pirmoji geležinkelio linija jungianti du okeanus yra baigiama statyti. Trūksta pavesti 300 kilometrų per Boliviją. Tuo reikalu yra sudaryta sutartis tarp Bolivijos ir Brazilijos.

IŠ VISO PASAULIO

• Izraelio aviacijos dalinys nusileido balandžio 9 d. Libano teritorijoj ir užpuolė arabų partizanų bazes. Susišaudymo metu sužeista ir užmušta daugiau kaip 40 asmenų.

• Neramumai Kipros saloje tebevyksta. Balandžio 9 d. buvo susirėmę arkivysk. Makarijaus ir

slaptojo priešingos partijos vado George Grivas šalininkai. Kipro salos prezidentas yra arkiv. Makarijus. Bijomasi civilinio karo.

• Balandžio 8 d. Prancūzijoje mirė žymus dailininkas Pablo Picasso. Balandžio 9 d. buvo gyvenęs Prancūzijoje. Jis su savo modernia tapyba yra padaręs re-

Tešiant savo paprotį, šių metų balandžio 29 d. per Atvelykį organizuojama tradicinė

MALDINGA KELIONĖ Į LUJANĄ

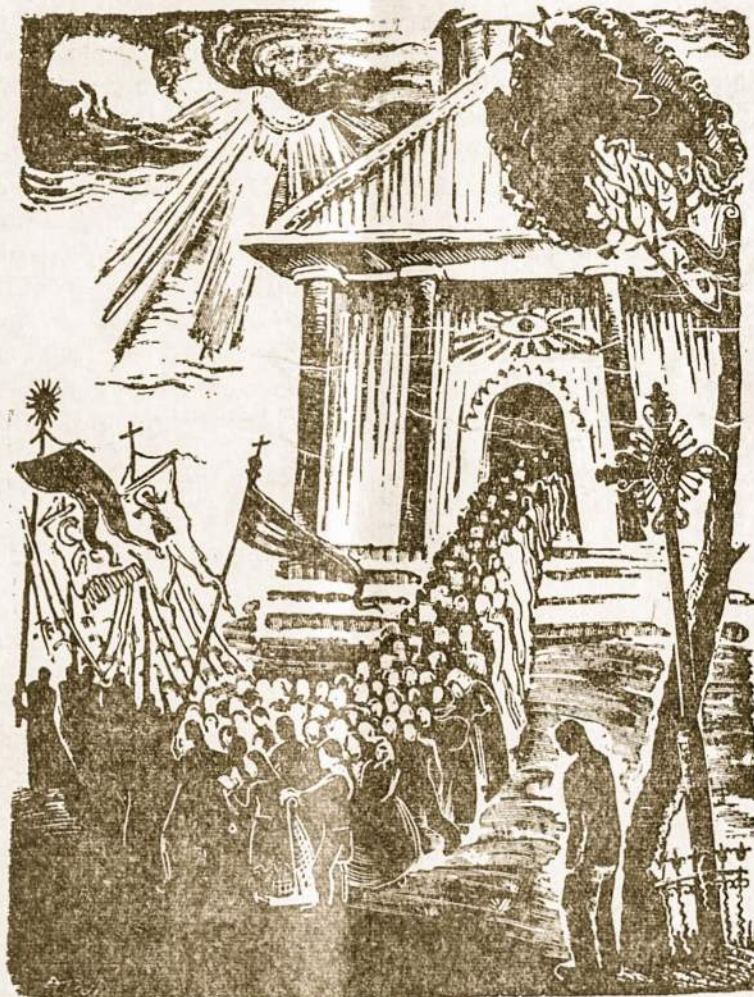
kurioje dalyvaus "Šv. Cecilijos" choras. Prašome iš anksto užsisakyti vietas autobuse. Kelionės kaina 10 pežų.

Išvykimo valanda 7 val. Mišios lietuviams 11 valandą.

Organizacinė Komisija.

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.052.961
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

JORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Consección No 1384
Tarifa Reducida
Consección No 4015

Prisikėlimo procesija Lietuvos kaime.

Antanas Ramūnas.

RESURREXIT! ...

Varpai suskambo, varpai prabilo,
Aidais padangės plačiai užliejo...
Nulijo perlais rasotas šilas
Ir taršo plaukus šilkinis vėjas.

Vainikai, Maldos, Vainikai, Gėlės.
O sielų rytas, šventasis rytas.
Drebėjo žemė ir Kristus kėlės
Ir didis džiaugsmas rytuose švito.

Ir teka saulė ir plaukia minios.
Vainikai, Gėlės. Ir žvakų ugnys.
Prigėrė širdys maldoj aušrinėj,
Maldoj aušrinėj - buities bedugnėj.

Erdves ir tolius, skliautus ir bokštus
Aušra auksinė varsom išdažė...
Žemę ir dangų apimti trokštu!...
Tyliu, lyg sfinksas, maldos ekstazėj...

KRISTAUS GARBINGO PRISIKĖLIMO ŠVENTĖS PROGA, NUOŠIRDŽIAI SVEIKINAME VISUS BRANGIUS LIETUVIUS, YPAČ "LAIKO" SKAITYTOJUS IR MŪSŲ RĖMĖJUS, LINKĖDAMI JUMS BEI JŪSŲ ŠEIMOMS TYRO DVASINIO DŽIAUGSMO, KURIO GALIME JUOS LABIAU PATIRTI, KUO LAISVESNI ESAME NUO NUODĖMĖS, KUO DIDESNĖJ VIENYBĖJ GYVENAME SU KRISTUMI!

TA PAČIA PROGA ŠIRDINGAI JUMS DĖKOJAME UŽ VISOKERIOPĄ PAGALBĄ MŪSŲ VISŲ BENDRAME DARBE IR PRISIMENAME JUS SAVO MALDOSE.

Avellanedos Marijonai.

VIEŠPATIES VARPAMS SKAMBANT GALINGAIS ALELIUJA AIDAI, LINKIME VISIEMS LAIKO SKAITYTOJAMS, RĖMĖJAMS IR BENDRADARBIAMS DAUG TYRO VELYKINIO DŽIAUGSMO.

Laiko Redakcija ir Administracija.

Dr. Prof. Ant. Paplauskas-Ramūnas - šio numerio Garbės Leidėjas

Nuoširdžiai džiaugiamės, kad šį mūsų velykinį LAIKO numerį išleidžia naujas Garbės Leidėjas — tai Dr. Antanas Paplauskas-Ramūnas iš Kanados, pasižymėjęs mokslininkas - pedagogas, literatas, filosofas, žinomas ne tik laisvojo pasaulio lietuvių tarpe, bet pagarsėjęs ir tarptautiniu mastu.

Dr. A. Paplauskas - Ramūnas yra gimęs 1910 m. gruodžio 31 d. Akmenės km. Liubavo val. Marijampolės apskr. Mokėsi Marijampolės marijonų gimnazijoje ir Vytauto D. universitete stu-

dijavo kalbų mokslą ir pedagogiką. Tarp 1935 ir 1942 m. Ukmergės, Kauno, Klaipėdos ir Vilkaviškio gimnazijose mokytojas. Kauno "Aušros" berniukų gimnazijos vicedirektorius (1942 - 43 m.).

Išvykęs į Austriją gilinti studijų 1944 m. Vienos universitete gavo daktaro laipsnį iš pedagogikos ir liko ten vyresniojo asistentu. Studijavo įvairiuose Vokietijos universitetuose. Atvykęs į Kanadą — Montealio univers. docentas 1949 m., Otavos univ. ekstraordin. profesorius

1950 m., o nuo 1956 m. ten pat ordinarinis profesorius ir pedagogikos katedros vedėjas. Vienus metus redagavo "Revista Interamericana de Education". Vadovavo liet. delegacijai Pax Romana kongrese 1952 m. Pirmininkavo tarpt. krikščionių demokratų kongresui New Yorke 1953 m. Otavos univers. lyginamosios pedagogikos centro steigėjas bei direktorius nuo 1954 m. Tarpt. pedagogikos žurnalo, leidžiamo UNESCO red. nuo 1954 m. Įvairių studijų bei mokslinių organizacijų narys. 1957 - 59 m. praleido mokslinį kelionę po 27 pasaulio kraštus - skaitė paskaitas Amsterdame, Atenų, Bonos, Koimbros, Kopenhagos, Lisabonos, Liuveno, Londono, Madrido, N. Delhi, Naujorko, Oslo, Paryžiaus, Romos, Upsalos, Vienos, Ženevos ir kituose universitetuose. Bendradarbiavo visoje eilėje liet. laikraščių ir žurnalų bei įvairiuose pedagoginiuose žurnaluose. Rašo straipsnius angliskai, prancūziškai, vokiškai ir kt. kalbomis.

Savo moksliniuose straipsniuose ieško sprendimo sintezėje ir jos pagrindų laiko krikščionybėje — "Kristus yra visos gyvenimo problematikos vidinis raktas".

Dr. Ant. Ramūnui nuoširdžiai dėkojame už šio numerio išleidimą ir linkime sėkmės žengiant mokslo keliu.

LAIKAS.

Dr. Antanas Ramūnas Paplauskas, šio numerio Garbės Leidėjas, didelis lietuvis patriotas.

"Dr. A. Ramūnas yra pasižymėjęs tarpt. srityse mokslininkas, ugingas kalbėtojas, didelis lietuvių kultūros vertės šelbėjas, vispusiškas žmogus. Enciklopediškai turtingomis žiniomis jis pilte užpildė skaitytoją, vesdamas jį per visuotiną mokslo ir kultūros žinyną, kuriame ryškios raidėmis išrašyti spindai ir lietuvių vardai. Operuoja žiniomis kaip mintytojas, kalba sugestvyviai kaip meninkas ir visa tai skelbia su krikščioniška meile, kaip modernus šių dienų apaštalas." (Bern. Brazdžionis).

Prof. Dr. Antanas Ramūnas.

PRISIKĖLIMAS:

JO SVARBA MŪSŲ LAIKAMS.

Pro mano langą prisikėlimas
Pasaulio viltį didingai skelbia.
Apsiaubė širdį varpų gaudimas,
Visus nykybės aidus nustelbė.
Pro langą pasaulio lytis
iš tolo spindį lyg šviesūs bokštai
Ir vienu žvilgsniu ir vienu mostu
Bekraštę buitį draugėn sublokštai

Velykų varpų gaudimas skelbia pasauliui Priskėlimą, ne vienam iš poetų bei kūrėjų yra buvęs įkvėpimo šaltinis. Nenuostabu tad, kad vokiečių didysis poetas Goethe savo veikalė "Faustas" bandė atvaizduoti žmogaus bei žmonijos klajones ir kelią į atsinaujinimą.

Veikalo pradžioje didingais posmais kalba apie Priskėlimo varpus: Faustas senukas, nusivylęs gyvenimu, išsėmęs ir pasenęs, ryžtasi mirti ir kelia nuodų taurę prie lūpų, kai jo ausis pasiekia varpų aidai, skelbia pasauliui Priskėlimo rytą ir jo sielą pripildo naujo gyvenimo viltimi. Priskėlimo varpai išgelbsti Faustą nuo savižudybės, grąžina jį at-

galį gyvenimą: duoda naujos gyvybės, naujo džiaugsmo gyventi ir kurti.

ŽMONIJOS KLYSTKELIAI

Kas yra tas Faustas, apie kurį Goethe rašydamas praleido visą savo gyvenimą? Ko norėjo tas genialus rašytojas ir mintytojas šiuo veikalu pasauliui pasakyti? Faustas tai žmogaus ir visos žmonijos, ieškančios kelio į Dievą, į gyvenimo pilnatvę, simbolis. Goethe apsiribojo šiuo veikalu atvaizduoti tik naujų laikų žmonijos klystkeliuos, būtent perėjimą nuo vidurinių amžių per visus sekančius žmonijos amžius iki paskutinių laikų.

Goethe šiame veikalė atvaiz-

duoja, kaip Faustas po atsinaujinimo metėsi į gamtos jėgų garbinimą, kūno smagumų ieškojimą. Bet neradamas pasitenkinimo, metėsi į kitą kraštutinumą: proto ir mokslo garbinimo kultą. Tai laikotarpis, kai žmonija ieško sau įkvėpimo senosios Graikijos mene. Bet tas nepatenkina Fausto, jis metėsi vėl į kitą kraštutinumą - veikimą. Jis užsimoja nusausti pelkes ir realizuoti milžiniškus industrijos planus, kol apsvaigęs nuo veikimo, pajunta akimirką džiaugsmo ir jaučiasi laimingas.

Fausto asmuo, atvaizduotas Goethes veikalė, atitinka paskutinių šimtmečių žmonijos nueitus klystkeliuos, kurie žmoniją privedė prie didžios tragedijos, kurios liudininkai ir dalininkai esame mes patys. Žmonija manė, kad mokslas, pažanga bei nauji technikos išradimai atneš jai laimę ir tikrą išsilaisvinimą, bet įvyko priešingai. Praeito amžiaus žmonija atradusi naujas mašinas, sukūrusi industriją, kartu sukūrė ir ūkinio, kultūrinio, socialinio gyvenimo revoliuciją, kuri prasidėjo jau 1848 metais ir išiliepsnojo 1917 metų spalio revoliucija, kuri dar tęsiasi mūsų amžiuje ir karo gaisrais nušviečia pasaulio horizontą.

Moderniškas žmogus atvaizduotas Goethes Fauste rankoje laiko jau ne nuodų taurę, bet atominę bombą, grasindamas netik save nužudyti, bet sunaikinti visą žmonijos civilizaciją ir kultūrą. Šiandien modernus žmogus stovi savižudybės ir mirties pavojaus akivaizdoje, toks pats pasenęs, nusikamavęs kaip ir pradžioje, kai ėmė nuodų taurę.

PROF. ANTANO RAMŪNO KŪRINIAI

1. Vladimir Soloviev. Ottawos universiteto leidinys 1950.
2. La mission de l'Universite. Ottawos univers. leidinys, 1952 m.
3. Modern Philosophies of Education - Filosofias modernas de la Educacion (angliskai ir ispaniskai). Habana (Cuba): The Fifth Inter - American Congress of Education 1954.
4. L'Education familiale au tournant de l'histoire. Ottawos univers. leidinys 1955 m.
5. L'Education physique dans l'humanisme integral. Ottawos univ. leidinys 1960 m. Apie šį veikalą garsus XX amž. mąstytojas Jacques Maritain yra pasakęs: "Mano supratimu, tai yra galutinis klausimo išgvaldymas".
6. Die paedagogische Ausstrahlung Oesterreichs. Išleista Vienoje 1961.
7. Le loisir. Probleme des hommes libres d'aujourd'hui et de demain. Ottawos universiteto leidinys 1964.
8. Dialogue entre Rome et Moscou. Įvadą parašė Vienos kardinolas Fr. Koenig. Ottawos univers. leidinys 1966. Rytų ir Europos krikščionių santykiai praėity, dabarty ir ateity.
9. Iš sutemų į aušrą. Toronto: "Tėviškės Žiburių" spaustuvė 1967.

10. Development of the Whole Man through Physical Education. Įvadą parašė Tarptaut. Olimpinio Komiteto pirmininkas Avery Brundage. Išleista Ottawoje 1968 m. Kūno kultūros ekspertai pripažįsta, jog šis 428 pusl. veikalas, atremtasi 25.000 veikalų studijas ir talpinas 3.000 šaltinių nurodymų bei išnašų, neturi sau lygaus visoje pasaulinėje mokslinėje literatūroje.

11. Le Canada dans l'education du XX e siecle. Ottawos universiteto leidinys 1971 m.

12. Comparative Education in Teaching Profession: A Comparative Insight, Far - sight and Foresight. Ottawos univ. leidinys 1972. Tai lyginamosios pedagogikos I-jo Pės. Kongreso uždaromoji ir pati pagrindinė paskaita, sukėlusio viso kongreso stovinčias ovacijas.

Dr. A. Ramūnas be to yra parašęs 222 straipsnius 7 kalbomis. Iš viso yra mokęs visame pasaulyje 35-kiuose universitetuose.

Be to dr. Ramūnas, kaip žymi ir iškilis mokslo asmenybė, yra minimas įvairiose enciklopedijose, pav. anglų - amerikiečių enciklopedijoje "American Men of Science"; prancūzų "Internacional Scholars Directory", amerikiečių "Dictionary of International Biography", vokiečių "Lexikon der Paedagogik" ir tt.

VELYKINIS KRISTUS — IŠSIGELBĖJIMAS

Tik Velykų ryto varpų garsai gali išbudinti apsvaigusią žmonijos sąmonę. Tik prisikėles Kristus gali duoti žmonijai naujo atgimimo raktus. Tik prisikėlusio Kristaus religija gali atnešti žmonijai vėl taikos ir ramybės laikus. Tik meilės ir vilties, bei gilaus tikėjimo religija yra pašaukta duoti žmonijai atsinaujinimo ir naujos kūrybos jėgas.

KRISTAUS PRISIKĖLIMAS pirmoji ir tikroji pergalė gyvenimo prieš mirtį, pergalė, kuri išgydė sužeistą kūną, kuri sutaikė žmogų su Dievumi, yra pagrindinis įvykis žmonijos ir viso pasaulio istorijoje: Kristaus prisikėlimu padėtas pagrindas ne tik mūsų tikėjimui, bet padėtas kertinis akmuo naujai visatai, naujam žmogui, naujai žmonijai būtent tai naujai krikščionijai, kuri gimė Sekminių ryte, ugnies liežuviams nusileidžiant iš dangaus ant žemės.

Prisikėlimo rytas yra visuotinė tvartijos šventė. Kristaus Prisikė-

limas duoda prasmės Dievo Sūnaus įsikūnijimui, duoda prasmės Kryžiaus didžiai Aukai, jis duoda prasmės ne tik iki io buvusioms žmonijos kartoms, bet ir visoms busimoms istorijos kartoms.

Visa žmonijos istorija: prieš ir po Kristaus atėjimo iki laikų pabaigos, iki visuotinio žmonijos prisikėlimo arba visuotinio kūrinių atbaigimo ir atnaujinimo, yra kaip tik Kristaus Prisikėlimo įvykio lyg nenutrūkstama grandis, kuri apjungia visus žmonijos amžius. Kristaus prisikėlimas yra žmonijos istorijos galutinis atbaigimas ir atnaujinimas, tai gyvybės ir meilės laimėjimas prieš mirties ir nuodemės geluonį.

"Mirties geluonį išrovė, nuodemės mūsų nuplovė... giedame visi Velykų ryte. Tačiau Kristaus prisikėlimas įvyko per Kryžiaus auką, nes be Kryžiaus nėra nei prisikėlimo. Todėl Kryžius ir Kristus abu kartu neša mums ir visai žmonijai tikrą prisikėlimo rytą. Jei norime tikrai atsinaujinti, kaip Faustas, turime išpažinti Kristų ir nešti jo Kryžių.

Sekmadienio Dienai

KRIKŠČIONIŠKOS VELYKOS

Lietuviams Velykos yra Didžioji Šventė, nes ji primena mūsų religijos svarbiausią tiesą — Kristaus prisikėlimą, pergalę virš nuodėmės ir mirties, reiškia dar daugiau: atsinaujinimą, pradžią naujo gyvenimo.

Velykos buvo visų laukiamos ir tai šventei buvo su visu stropumu ruošiamasi per visą gėvėnios metą: pasninkaujant, apmąstant Kristaus kančią, apvaikščiojant Kryžiaus kelius ir giedant graudžius verksmus. Didžioji Savaitė pradėdant su Verbomis buvo kažkas nepaprasto ir švento bei didingo: bažnyčios prisipildydavo

„... Jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kuris buvo prikaltas prie Kryžiaus; jis prisikėlė, jo nėra čia“...

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Taša iš praeito Nr.)

Prie kulistanu yra pašiūrės grūdams laikyti. Jos vadinasi rigomis ir atstoja sandėlių ar svirnų, tik čia nėra jokių irengimų ar aruodų. Grūdai, duona ir kiti maisto produktai laikomi ant grindų. Kulistanuose vasarą gyvena sargas. Juo varninkamas kolchozui patikimas asmuo, kuris savo budriomis akimis nuolat seka kombinatorius ir simulantus. Sargas būna ištikimas socializmo šunelis ir visi jo privengia.

ŠIENAPIŪTĖ TAIGOJE

Atsikelėme anksti, nes šiandieną vykstame už keturiasdešimt kilometrų į taigą šienauti. Laimė, kad mane areštuojant pasiėmiau vyro šaulių uniformines kelnes. Dabar džiaugiuosi, kad jas turiu. Visi važiuoja su ilgomis kelnėmis, nes be jų uodai užkapotų. Sunki apranga labai vargina per vasaros karščius, nes čia temperatūra pakyla iki keturiasdešimt laipsnių C. Žmonės ir gyvuliai labai kankina mažieji mašalai, nuo jų gaunasi dideli patinimai ir labai niežti odą. Švarką patį pasisiūvau, pasinaudojau maišu, kuriame buvo iš Lietuvos atvežti rugiai. Turiu vyrišką megztinį be rankovių, pasiėmiau ir tą, nes Sibiro naktys labai šaltos. Apsivilkau langotą suknelę, naktį bus gerai miegoti, nes čia žmonės su tais pačiais drabužiais ir miega ir dirba.

Vietoje patalynės kolchozninkai pasiima nedidelę gūnelę. Aš turiu tik antklodę. Panašiai susitvarkė Stasė ir abi Bronės. Pasisiūvome maišelį duonelei, puodukui ir šaukštui įsidėti.

Bronė Gintalienė nėščia. Galvojome, kad jos nevarys šienauti. Bet kur tau! Sako, kad šienavimas moterims nesunkus darbas. Nėščios tik prieš pat gimdymą atleidžiamos nuo darbų. Važiuojam visos keturios kartu.

Greit prie mūsų namų atsirado brigadininkas P. Barbašinas. Su mumis buvo mandagesnis ir kalbėjo nesikeikdamas.

Pasiėmė savo kunklelius ir išėina į raštinę. Tremtinė Jasinskienė išlydi mus, apžiūri, kaip atrodo ir jai akyse pasirodo ašaros. Ji mus peržengioja ir palinki išvermės mums paruoštojo baudžiavoje.

Netrukus atvažiavo du vežimai. Vienas pilnas daugių, šakių ir grėblių. Prie jo atsirado ir senas barzduotas rusas — jis tvarko ir taiso visus šienapiūtės įrankius. Ir jis kartu važiuoja su mumis.

Į antrą vežimą sukrauta duona, arkliena, svars-tyklės ir kibirai sriubai virti. Neseniai kolchoze vienas arklis nusilaužė koją. Dabar jį pribairgė tai bus šienapiūtei mėsos.

Senieji gyventojai sako, kad čia visados taip būna. Niekada nepaskers sveiko gyvulio. Suserga gyvulys rengiasi dvėsti arba dvesiantį pribairgia ir — į bendrą katilą. Jei kas turi, tas maisto prisidūria iš namų, bet labai mažai tų turinčiųjų.

Visi savus ryšulėlius susikrovė vežiman. Susidėjome ir mes savuosius.

Pagaliam po visos ruošos ir lakstymo pajudėjome kelionėn. Labai sunkiai tempia arkliai pilnus vežimus šlapiomis ir klampiomis pievų keliutomis. Darbininkai, susigrupavę pulkeliais, eina šalikelėmis ir neatsilieka nuo vežimų.

Su mumis važiuo taigon ir ūkininkas Geležinis su šeima: sūnus ir dvi dukros, Onutė ir Stasė. Stasė buvo truputi keistoka, tyliai laikėsi, visų šalinosi, bet laukų darbus gerai dirbo. Mes visos keturios tuojaus su Geležiniais užmezgėm kalbą. Susidraugavome. Jų šeima didelė, skundėsi, kad labai sukimšti, nes šeiminių trobelė vos tik 6 metrų ilgio ir 5 m. pločio. Geležinis projektavo statyti žeminę (zemlianką). Tą sumanymą jie aptarė su tremtiniu Meinoriumi, kuris taip pat turėjo didoką šeimą. Sakėsi grįžę iš šienapiūtės, tuoj pradės darbą.

ZEMLIANKOS

Mums buvo labai įdomu, kaip tos žeminės statomos. O gal ir mes galėtumėm įsirengti? Tie urvai daromi labai primityviškai. Iškasama didoka ir gili duobė, kurion sustatomi pusrasčiai ir viršūnėmis surėmiami. Rastai apdedami šiaudais ir apipiliami žeme. Viename šone įstatomas langas, o prieky — durys. Patalpai apšildyti pastatoma geležinė krosnelė. Taip jie vėliau ir padarė ir dvi lietuvių tremtinių šeimos turėjo savus „namus“.

Staiga išgirstame grubų kreipimąsi, kuris buvo palydimas „matuškomis“, kad į balą įklimpo vežimai ir visi turime traukti. Taip nesinorėjo bristi į purvyną aukščiau kelių, bet nieko neveiksi, ko gyvulus neva-

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

• **Panevėžyje**, per Kristaus Karaliaus šventę, per visas pamaldas buvo pilna bažnyčia žmonių. Tą dieną rinko aukas kunigų seminarijai išlaikyti. Visi labai gausiai aukojo, net por 15 ir daugiau rublių (1 rublis — 90 am. centų).

• **Dr. Algii Žemaičiui**, kuris gyvena Romoje ir dirba Jungtinių Tautų ūkio ir ekonominė

komisijoje, už nuopelnus Bažnyčiai, sausio 13 d. Vatikano buvo suteiktas šv. Karsto vyčio titulas. Jo žmona taip pat pakelta šv. Karsto dama.

• **Basųjų karmeličių** vienuolynas vardu „Santa Maria de Lujan“ įsisteigė Lujan mieste. Jų buveinė yra arti bazilikos sename name, kuriame praeitame šimtmečiu buvo apsigyvenęs mons-

Mastal Feretti, vėliau tapęs popiežium Piju IX. Jos priklauso uždaro vienuolyno klasei. Ta proga įvyko bazilikoje didelės iškilmės, dalyvaujant Mercedes vyskupui ir daugeliui kunigų bei kitų vienuolynų atstovams. Šiuo metu apsigyveno 9 seselės. Joms yra dovanotas žemės sklypas, kur vėliau galės pasistatyti vienuolyno namus.

• **Popiežius Povilas VI** dovanuoja menišką bronzinę lentą (placą) su Dievos Motinos su Kūdikiu atvaizdu, skirtą užkelti ją ir įtvirtinti pačioje aukščiausioje pasaulio kalno viršūnėje (Everestas - Himalajuose). Šis atvaizdas įteiktas italų alpinistui Guido Monzino, kuris vadovaus alpinistų grupei, siekiančiai pasiekti Everesto viršūnę. Popiežius suteikė apaštališką palaiminimą šiai grupei ir linkėjo pasisekimo jų siekiuose ir, kad Dievo Motina laimintų žmoniją nuo aukščiausio kalno.

• **Vyriausioji Pietų Amerikos** vienuolynų taryba praneša, kad visuose P. Amerikos kraštuose yra 131.000 seserų vienuolių, kurių 25 nuošimčiai kilusios iš kitų pasaulio kontinentų, ypač iš Europos. Seselės daugumoje dirba švietimo ir socialinio aprūpinimo srityje, nemaža jų dalyvauja parap. sielovados darbuose.

• **Mauricijaus salos** gyventojai praeitais metais minėjo 250 metų sukaktį nuo pirmųjų misijonierių atvykimo į tą tolimą Indijos vandenyno salą. Ta proga specialiu raštu juos pasveikino popiežius Povilas VI.

kun. Augustinas.

lioja, tai vergas privalo padaryti. Šokome rinkti šakas, pagalius ir kloti po ratais. Paskui visi sukibę traukėme ir stumėme purve įklampusius vežimus. Šiaip taip išsikapstėme iš tos balos.

Linguojame toliau. Pirmą leidžiame eiti vietinius, nes jie gerai žino balų takus ir brastas, kur mažiau sušlapus galima pereiti. Jie žino išvartusius medžius, kur galima keturpėšiomis perpoti.

Priėjome didelę balą. Nebuvo kitos išeities, kaip tik bristi per ją, iki juostos pasinėrus vandenyje. Bronė sustreikavo ir atsisakė bristi. Ji pradėjo mus barti ir įrodinėti, kad visiems lietuviams reikia būti vieningiems ir vieni kitų neapleisti. Susirinkome visi ir pasitarėm. Kiekvienas išreiškė savo nuomonę. Galų gale sutikome su B. Gintaliene, kad neklusnumu reikalą nepataisysime, bet dar blogiau pabloginsime. Taip vienas paskui kitą ėmėm klampoti per tą balą. Perbrido me purvini, šlapi ir maknojome toliau paskui brigadą.

Pavakariais sumaknojome tuos 40 kilometrų ir privažiavome pievas. Tai buvo naturalios taigos pievos. Jose net krūmokšnių buvo maža. Fedia Zvenovodas išrinko stovyklai vietą prie krūmų. Tuoj visi šoko prie vežimų, atsiėmė savo ryšulėlius ir pasižymėtus, gal geresnius, dalgius. Gavome ir mes po dalgį ir grėblį.

Pievoje mus pasitiko milijonai uodų ir mašaliokų. Vietiniai tuojaus užkūrė ugnį ir tempė malkas iš miško. Mes irgi prisijungėm talkon. Nuo uodų tik dūmais galima apsiginti, tai žino ir gyvuliai jie irgi laikosi prie dūmų ir taip gelbtisi nuo varginančių kenkėjų. Atėjo prie mūsų naujokių seniokas Federovičius kuriam pavesta visus šienapiūtės įrankius prižiūrėti. Čia piovejai patys dalgių nekala, nes nėra priekalėlių ir plaktukų, tą darbą atlieka koks nors gerokai priūnokęs specialistas. Šis geras žmogelis mums tuojaus paaiškino, kad reikia pasistatyti būdas ir jų angoje užsikurti ugnele, kad atbaidyti mašalyną.

Pradėjome pauti žolę ir statyti būdas. Mes lietuviškus susigrupavome po dvi ir, pasidairydamas kaip dirba kiti, kibome į darbą. Į žemę prismeigėm šakų, žagarų viršūnes supynėm, surišom šakas ir apklojom storai šviežia žole, ir vidų išklajome žalia slapia žole, nes jau pradėjo lynoti. Pasirodo, Lietuvos ūgonai buvo turtingesni, palyginant juos su Sibiro kaimiečiais. (bus daugiau)

Naujas namas Senelių Židinyje

Nežiūrint labai blogo oro, sekmdienį, balandžio 1 d. po pietų Senelių Židinyje susirinko apie šimtinė žmonių, dalyvauti tą dieną pramatytose iškilmėse - trečiojo namo pašventinime ir atidaryme.

rė Argentinos ir Lietuvos tautinių spalvų kaspinais užrištas duris ir visi esantieji galėjo apžiūrėti naujai pastatytus butukus.

Po to visi susirinkusieji buvo pakviesti į didįjį kambarį, kur buvo patiektos vaišės. Dėl lietaus

minė, kad lietuviai nors retkarčiais aplankytų šių namų gyventojus. Pabaigoje kalbėjo pirmninkas V. Grigaitis, priminęs, kad Židinio kūrimosi pradžioje buvo tokių, kurie "pranašavo", kad iš to niekas neišeis, tačiau dabar galima tik pasidžiaugti, kad "pranašystės" buvo tuščios.

Pianant kūmų p. Muškėtų padovanotą didžiulį tortą, valdybai ir gyventojams buvo sugiedota Ilgiausių Metų. Tortas buvo papuoštas su simboline namų skulptūrele, kurią p. Muškėtai įteikė naujai gyventojai p. Plačiakienei. Kitas tortas dovanotas p. L. Plačiakienei. Kūma J. Skurauskaitė vaišino su skaniam "empanadom", o kūmas P. Gudelevičius padovanojo bonką brazilietiško whisky, kurį rengėjai paliko dėl rifos. Pp. Muškėtai dovanavo taip pat skanų lietuvišką sūrį, kurį supiausčius, buvo "sutašytas" visų susirinkusiųjų.

Ta proga kūmai p. Muškėtai paaukavo 50.000 m/n.; J. Skurauskaitė — 25.000, P. Gudelevičius — darbą ir visus skelbimus bei aprašymus LAIKE be mokesčio kelių metu laikotarpyje.

Naujoji gyventojų Lidija Zakarevičiūtė Plačiakiene yra našlė jau 12 metų, labai patenkinta nauju butu ir tuojais žada į jį atsikelti. Ji yra kilusi iš Žagarės miestelio, Šiaulių apskr. Į Argentiną atvyko 1931 m. Kiti gyventojai yra: Ratkus Vincas su žmona Felicija, Gatauskienė Marija, Rymavičienė Apalonija ir Krivickienė Veronika.

da lietuviai viename laikraštyje užpirkto didelį nekrologą Kalantai, paminėdami jo mirties aplinkybes, o kitame laikraštyje įdėjo skelbimą apie rengiamą protesto mitingą, o taip pat kodėl jis šaukiamas. Tai sukėlė tokių skaitytojų susidomėjimą, kad Australijos spauda buvo priversta nutraukti tylą ir įvykius plačiai aprašyti. E.

DABARTINĖ "TĖVYNĖ"

Okup. Lietuvoje, nežiūrint ilgų priespaudos metų, lietuviškumas yra labai stiprus ir atsparus. Todėl sovietai ypatingai užsispyrę palaužti Lietuvos gyventojų, o ypač jaunimo, žinojimą ir tikėjimą — kas yra jų tėvynė. Iš-tisios laikraščių skiltys prirašytos samprotavimų, kuriais mėginama įkalti į žmonių galvas ir širdis, kad lietuvių tėvynė ne Lietuva, bet Sovietija. Praeitų metų gruodžio m. 12 d. Vilniuje leidžiamas "Valstiečių laikraštis" didelėmis raidėmis šitaip išmargintas: "Mūsų Tėvynė — TSRS". Straipsnio autorius G. Kretavičius rašo: "Tėvynė — tai gintariniai krantai ties Palanga ir nesibaigiančios Kazakstano lygumos, ir Bresto tvirtovė, ir revoliucijos lopšys Leningradas, ir Brastos elektrinė, ir Uralo aukštakrosnės, ir Maskva, ir Stalingrado Mamajevio piliakalnis..." E.

K.A.S.
(bus daugiau)

LIETUVIŲ RYZTAS

Paryžiuje išeinančiame lenkų žurnale E. Žagiel mini, tarp kitko ir toki dalyką: susideginus R. Kalantai ir įvykus gegužės mėn. neramumams Kaune — žinia nuskambėjo viso pasaulio, spaudoje, bet Australijos spauda ilgai tylėjo apie tuos įvykius. Ta-

JEI GALETŲ, VISI BĖGTŲ IŠ SOVIETŲ ROJAUS

PABĖGĘS IŠ SOV. SAJUNGOS JŪRININKAS VYT. GADLIAUSKAS PASIEKĖ NEW YORKĄ

Sausio 19 d. į New Yorko uostą atplaukė lietuvis jūrininkas Vytautas Gadliauskas.

1972 m. rugpiūčio 10 d., kaip jau mūsų laikraštyje buvo aprašyta, žvejų laivas "Višera" iš Juodosios Jūros uosto Kerč, vietoje plaukti į Odesą pasuko Bosphoro kryptimi. Apie planą pabėgti žinojo tik vienas kapitonas ir pora jūrininkų.

Įplaukus į Turkijos teritorinius vandenius, kapitonas pranešė kiekvienam įgulos nariui, kurių buvo aštuoni, kad esąs nutaręs bėgti ir kiekvienas yra laisvas prisidėti ar ne. Turkijoje, žinodami Brazinskių likimą, jie nepasitikėjo prašyti politinės globos, bet pasuko į Graikiją. Tuo sprendžiamu momentu, išsoko vienas įgulos narys, 60 metų gruzinas, partietis ir politrukas, šaukdamas, kad "Višera" gražintų rusams.

Rugpiūčio 14 d. jie įplaukė į Graikijos uostą Piraeus, netoli Atėnų, kur kapitonas su šešiais įgulos nariais paprašė politinės globos, kuri jiems buvo suteikta. Vėliau jie buvo nugabenti į stovyklą, kur gyvenimas nebuvo lengvas, bet palyginus su Rusija, kaip pareiškė V. Gadliauskas, buvo labai geras.

Vytautui nusišvysojo laimė, kai po mėnesio laiko į stovyklą atvyko dar vienas lietuvis Antanas Mockapetris, pabėgęs iš latvių laivo. Abu nuoširdžiai susidraugavę net duona dalindavosi. Jis apsirgęs ir negalėjęs drauge su Vytautu išplaukti į Ameriką.

Vyt. Gadliauskas yra gimęs 1938 m. Raseinių apskr. Tarnavo sovietų žvejybos laivyne kaip jūrininkas — radio telegrafistas. Baigęs mokyklą 12 metų plaukiojo įvairiausių vandenyse, iš-trūktį į laisvę neturėjo vilties, nes turėjo dokumentuose antrą numerį, neleidžiantį išlipti svetimose uostuose. Lietuvos žmonės tūkstančiais bėgtų, jei galėtų, bet tai yra nepaprastai sunkus darbas.

Spaudos konferencijoje Vytautas pareiškė, kad apie išėivius ir jų veiklą jis jau senai žinojęs iš "Amerikos Balso" radio ir vietinės spaudos, kuri nuolat tą patį rašo ir niekina.

—Ar kiekvienas gali vykti į užsienį dainuoti?

—Ne, tik labai patikimi asmenys.

—Ar Jūs, Vytautai, esate dabartinės kartos lietuvis, kaip ir dauguma ar tik išimtis?

—Aš esu įsitikinęs, kad esu tipiškas mano kartos lietuvis, nematęs nepriklausomos Lietuvos gyvenimo, bet visa savo esybė jo trokštąs ir atsiradęs čia laisvėje, negrįšiu kol Lietuva atgaus nepriklausomybę, kuo iš širdies tikiu. Radau Amerikoje antrą Lietuvą. Tiek daug laikraščių ir organizacijų ir kiek daug lietuvių. Visi nuoširdūs manimi rūpinasi. Jūsų spaudą pažinau lašery. Man pripratusiam prie rusų priespaudos, kur broliui bijai teisybės pasakyti, buvo nuostabu skaityti jūsų spaudą, kur yra laisvai reiškiamos įvairios nuomonės.

Vytautu Gadliausku rūpinasi VLIKas, BALFas, Bendruomenė ir lietuviai amerikiečiai.

Prieš pradėdant namo šventinimo apeigas iš k. kūmas P. Gudelevičius, kūma J. Skurauskaitė, klebonas kun. J. Petraitis, kūmai L. ir O. Muškėtai. Toliau matosi energinga S. Židinio valdyba. Prišakyje progr. vedėjas sekret. J. Mičiūdas.

Dienos programa prasidėjo su trumpu S. Židinio valdybos sekretoriaus J. Mičiūdo atidarymo žodžiu, kuris pabrėžė, kad S. Židinio valdyba yra nepaprastai patenkinta užbaigusi dar vienus namelius — butą Nr. 5 ir 6. Taip pat pristatė šių butų kūmus — Oną Petrolionytę ir Leoną Muškėtus bei Juliją Skurauskaitę ir Pijų Gudelevičių. Po to buvo paprašytas lietuvių parap. klebonas kun. Juozas Petraitis atlikti šventinimo apeigas, kuris prieš tai pasveikino darbščią valdybą ir visus Židinio gyventojus. Kūmai atida-

nepasinaudota sodeliu, kur yra daugiau vietos. Netilpus visiems salytėje, vienas stalas buvo patiestas kiemelyje, kur mažiau lijo.

Po skanios užkandos, vadovaujant Julijai Mičiūdui, sveikinimo žodžius tarė kūmai: Leonas Muškėtas, Pijus Gudelevičius, Julija Skurauskaitė, birutiečių atstovė Vincė Gražulevičienė, naujųjų butų gyventojų Lidija Plačiakiene. Visi kalbėtojai reiškė padėką valdybai už pastangas, ragino visus lietuvius duosniai aukoti, didinti židinį, kaip lietuvišką įstaigą, sveikino jo gyventojus ir pri-

V-JO PAL KONGRESO REZOLIUCIJOS

(tąsa iš pr. Nr.)

2. ŠVIETIMO SEKCIJA

a) Pasikeisti mokslo priemonės, ypač audiovizualiniu metodu vartojamu Brazilijoje, kaip pamokomis, skaidrėmis ir kita mokslo medžiaga.

b) skatinti bendradarbiavimą tarp atskirų kraštų mokytojų, laikraščių redakcijų ir meno ansamblių vienetų.

PAAIŠKINIMAS

Brazilijoje išbandytas naujas audiovizualinis lietuvių kalbos mokymo metodas duoda gerų rezultatų, nes mokiniai lyg žaisdami be jokio vargo išmoka lietuvišką žodžius išarti. Prie šio metodo išradimo ir pagerinimo bei pritaikinimo labai daug pasidarbavo Adolfas Petraitis, gyvenąs Sao Paulyje.

a) Šis metodas naudoja skaidres (diapozityvus) žodžiams ir sakiniams išmokti atmintinai. Vėliau tikrai pradėdama mokinius supažindinti su raidėmis, kai jau žodžiai yra žinomi arba išmokti. Tuomet skaitymas ir rašymas jau nebesudaro jokios problemos: išmokstama labai greitai.

Su šiuo metodu pradėsime ir Argentinoje darbuotis lietuviškoje šeštadienio mokykloje, kur vaikai ir jaunimas galės pasinaudoti šiuo modernišku nauju metodu.

b) Nutarta skatinti bendradarbiavimą tarp atskirų kraštų mo-

kytojų ir meno ansamblių. Toks bendradarbiavimas pagyvins lietuvišką veiklą. Šis bendradarbiavimas nesunku bus prvesti tarp trijų kraštų: Argentinos, Brazilijos ir Urugvajaus, kur veikia mokyklos, eina laikraščiai ir veikia šokių ansambliai.

Laikraščių redakcijos jau nuo seno pasidalina žiniomis, tai yra spausdintu žodžiu, tačiau nutarta dar vietinių žinių perdavimu.

Meno ansamblių pasikeitimai, arba pasirodymai yra labai sveikintinas dalykas. Berods, Brazilijos "Menuo" tautinių šokių ansamblis, vad. pono J. Lukoševičiaus žada dar šiais metais aplankyti Argentinos ir Urugvajaus lietuvių kolonijas. Kartu ruošiasi aplankyti ir teatro mėgėjų grupę. Tokie meno ansamblių apsilankymai duoda nemažą gyvybės ir išjudina jaunimą bei atskirų kraštų lietuvių kolonijas. Tai tikrai naudingas nutarimas.

K.A.S.

(bus daugiau)

Dalis publikos laike šventinimo apeigų antroji iš deš. L. Plačiakiene, naujo namo gyventojas.

tų jūros bus mirusios, jei ir toliau bus taip teršiamos.

Pirmoje eilėje mirs Baltija, jos Adrijos ir Viduržemio jūros.

• Kanados voveraitė, gyvenanti Montrealio miške, prie kurio prieina sporto aikštė, taip pamėgo golfinkus, kad iš jų pavogė net 120 sviedinukų.

• Vasario 16 gimnaziją Vokietijoje 1972 metais baigė Romana Žutautaitė, 19 metų amž. Ji gimė Vokietijoje. Jos tėvas žemaitis, o motina vokietė. Į Vasario 16 gimnaziją ji įstojo nemokėdama lietuviškai, gi dabar rašo eilėraščius lietuvių kalba. Ji dalyvavo skautuose, ateitininkuose, šokių ir dainų ansambliuose. Rudenį ji pradėjo studijuoti

lietuvių kalbą ir literatūrą bei visuotiną literatūrą Muencheno universitete.

• Geelongo miestas, Australijoje, iškiliausiu 1972 m. sportininku išrinko lietuvių Kęstutį Obeliūną, lietuvių sporto klubo įžymų krepšininką ir trenerį. Jo nuotraukos ir sportinės veiklos aprašymai buvo atspausdinti australų spaudoje. Lietuvių kolonija džiaugiasi savo tautiečio iškilimu.

• Gabija Bonataitė dirbanti televizijos stotyje Š. Amerikoje jau pasidarė vaidinimų "Bowling for Dollars" gamybos koordinatore. Ji gauna kiekvieną dieną tūkstančius laiškų iš televizijos žiūrovų, norinčių laimėti pinigų. Ji dirba vyčiuose ir lietuvių respublikonų partijoj.

MIRUSIOS JŪROS

Jūrų tyrinėtojas prof. Piccardas tvirtina, kad po 25 - 30 me-

ŠVIESUS ATISISMINIMAI: VELYKOS LIETUVOJE

Nuo apyaušrio dundėjo sunkūs vario būgnai. Jie budino žmones, kėlė ramiai sau snaudusį pavasarį. Jų garsas pasitiko ir bažnyčion beskubančius: važiuojantieji dar greičiau suragino arklius, pievų tekėliais ar paupiais traukiantieji — žingsnį paspartino.

Jau brėško. Būgnai tilo.

REZUREKCIJA

Bažnyčioje pilna žmonių. Daugelis visą naktį čia praleido, budėdami ir laukdami. Ten, prie šalutinio altoriaus, stovėjo uniformuoti vyrai, suvyniotas Kristus, o viršų, gėlėse, skendo švenčiausiasis...

Pro plačiai atidarytas bažnyčios duris nesulaikomai veržėsi žmonių srovė. Prie altoriaus neramiai sukinėjosi vaikai, dairydami tai į karste prisikėlimo laukiantį Visagalį, tai į zakristijos duris, tai vargonus, kurie atrodė lūš, nebeišlaikydami choristų ir visos apylinkės muzikantų, susinešusių dūdas, klarnetus ir smuikus, kad tik "visokia dvasia galėtų pagarbinti prisikėlusį Viešpatį".

Ir štai nuskambėjo varpelis. Žilagalvis kunigas, apsisiautęs sniego baltumo kapa, nuskubėjo prie Kristaus. Žmonės, kaip vienas, siūbtelėjo ton pusėn. Vėl, kaip kiekvienais metais, vienam buvo paduota nešti mirtį nugalėjusio Kristaus stovylėlė, kitam kryžius, perjuosta raudona stula, trečiam Velykų žvakė...

Kunigas prisiartinio prie altoriaus. Keletas akimirksnių ir jis, laikydamas monstraciją rankose, atsikus į žmones.

Prisikėlimas!

"Linksmą Dieną mums nušvito,

Visi troškom džiaugsmo šito:

Kelės Kristus, mirtis krito, Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja..."

VELYKŲ VARPAI

Ir niekad, rodos, neįjuto senasis varpininkas tiek savy jėgos, kiek šį rytą Lyg ją savo rankose būtų laikęs... Lyg jis būtų davęs ženklą nubust rytui, atgimti pavasariui, čiulbėti paukščiams ir visas pievas saulės spinduliais nužerti...

Varpų gaudimas ir Prisikėlimo giesmė, užtvindė džiaugsmu visų

širdis. Šioji galingoji giesmė, kuri veržėsi giliai iš žmonių krūtinų, kuri gaudė vargonais, skambėjo trimitais, verkė smuikais. Procesijai išslinkus šventorium giesmės ritmui pritarė ir trenksmininkai būgnai. Už varpinės sproginėjo paraku užtaisytos beržo kaladės... Šventoriuje sveikino procesiją tekančios saulės spinduliai...

Giesmės žodžiais žmonės guodėsi ir raminosi. Dažnas nesuprasdavo, ko jam visu kūnu ei-

Velykų džiaugsmas — margučių paruošimas.

Vytautas Dambra.

na šturpas, ko rieda skruostais ašaros, ko liūdna ir ko graudu šioje linksmybės ir pergalės procesijoje? Tačiau kiekvienas jusdavo, jog šios ašaros yra ne sielvarto, bet džiaugsmo ir vilties ašaros.

Ir kada procesija, apėjusi trečią kartą apie šventorių, grįždavo bažnyčion, visi nušvitusiais veidais klausydavosi Aušrinės, pasakui Mišių pamokslu — ir velykinių giesmių.

Po prisikėlimo pamaldų lietuviai pasipildavo į šventorių, spausdami pažįstamųjų rankas, o šypseną dar labiau nuskaidrindavo jau aukštai pakilus pavasario saulutė.

Jaunimas nebeišlaikęs skubėdavo prie vežimų, ieškodavo šieno suslėptų įvairiaspalvių margučių ir čia pat, kalendami į dantis, tikrindavo, kieno stipresnis. Vyresnieji dar klupinėjo prie šoninio altoriaus, ieškodami pašventintų ryšulėlių su velykiniu valgiu...

Po valandėlės visais keliais riedėdavo vežimai, vėl takais ir takeliais pasišokinėdami grįždavo vaikai...

Jau iš tolo jiems šviesdavo kaimo sodybos, baltuodavo smėliu šviežiai nubarstyti takeliai, akį traukdavo sutaisytos lysvės...

VELYKŲ STALAS

Trobos vidus blizgėdavo. Namuose laukdavo balta drobe užtiestas stalas, o ant jų velykiniai valgiai — su tradiciniu kumpiu, su paršūku, paukštiena, skaniai kvėpiančiais pyragais ir kitais skanumynais. O vaikų akys nenuslysdavo nuo kiškio dovanų margučių.

Pašlakščius švėstu vandeniu Velykų stalą, sukalbėjus malda, pasidalinus šventintu valgiu, visi sėsdavo prie stalo iškilmingų

pusryčių. Čia pat prasidėdavo ir margučių mušimas. Po ilgo gyvenimo pasniko visi valgydavo tiek, kiek tik širdis trokšta. Ypač ragindavo neatsilikti su kumpiu, kad trečią dieną liktų tikrai kaulas, kurį, nunešus galulaukėn, galima būtų žemėn užkasti, nes kitaip, pagal gyvą prietarą, varšarą ledai galėtų javus išdaužyti.

LINKSMYBĖS

Po pusryčių prasidėdavo kitos nesuskaitomos linksmybės. Ypač jaunimui. Vieni mušė kiaušinius, ieškodami stipriausio, kiti jais mainikavo, ritinėjo arba plukdė loveliuose ant ežero... Kiti skubėjo į kluonus ar sodus pasisupinti įtaisytose supynėse. Lalauninkų būriai eidavo per kaimus, su giesmėmis ir dainomis, viliodami kiaušinius, merkdami akį merginoms, krėsdami išdaigas... Visais kaimais skambėdavo dainos, muzika ir juokas...

Į pavakarį atbildėdavo vežimas su marškėmis uždengtu kubilu vandens. Smalsuolių būriai sekėdavo paskui vežimą, prašydami parodyti, kas yra kubile. Tada vežėjai nuimdavo nuo kubilo marškas ir, pasėmę kaušų vandens, šiuptelėdavo... Kiek būdavo tada juoko. Ir niekas nepykėdavo. Žinodavo, kad daugiausia vandeniu aplietas turės gerą sveikatą, susilauks Dievo palaimos...

Saulė pasislėpus, dar ilgai lietuviškas kaimas džiužadavo o senieji kalbėdavosi apie naują sėją, naują vasarą ir naują derlių...

Kokie šviesūs praeitės atsiminimai. Šiandien Velykos Lietuvoje neturi anos linksmybės, tačiau jos lieka tautai didžioji Vilties šventė. Velykos kasmet kartoja, jog kančia mus lydi kryžiaus keliu į prisikėlimą.

Tad — Aleliuja!

IR PAS MUS

KELIONĖ Į LUJAN ŠVENTOVĖ

Kaip ir kiekvienais metais, lietuvių maldininkų kelionė į Lujan šventovę įvyks atvelykyje, balandžio 29 d. Bus vykstama patogiais autobusais. Įsigykite bilietus iš anksto.

• **Antonia Jušauskaitė** Pinciro ligoninėje turėjo chirurginę operaciją po kurios išbuvo mėnesį laiko p. Mišūnų namuose, V. Devoto.

• **Simonas Buzas** nusilpo eidamas gatve, jam skubiai pagelbėjo p. Survila, Paguldytas Rawson ligoninėje juo nuosirdžiai rūpinosi lietuvių gydytojas dr. Marasas. Šiuo metu randasi klinikoje g. Etchegoyen 750/60, Burzaco. Juo rūpinasi dukterė Ona. S. Buzas jau yra sukakęs 79 metus amž. Jis jaučiasi labai vienišas. Prašome artimųjų kaimynų ir pažįstamų jį aplankyti.

• **Veronika Kanapinskaitė de Miranda**, jos teta Ona Dominienė ir **Hilda Dominaitė de Bau**, išėjusios iš Dominų namų Hurlinghame, pamažu ėjo šaligatviu, staiga buvo užpultas plėšikų, važiuojančių su džipu, kurie bandė joms atimti rankinukus. Moterims pradėjus smarkiai šaukti ir pasirodžius kaimynams, užpuolėjai užlėkė su džipu ant šaligatvio, matyt, norėdami jas perverst. H. Dominaitė buvo sužeista smarkiai koja, nuvežus į kliniką buvo sugypsota ir ji turėjo palikti klinikoje keletą dienų. Vėliau policija vieną iš plėšikų sugavo.

• **Marija Šlušnaitė de Ulrich**, jau 18 metų gyvena Tucuman mieste.

Į Argentiną ji atvyko 1927 m. Ištekėjusi už austro išvyko gyventi į Čekoslovakiją, iš kur abu 1954 m. pasiekė vėl Argentiną. Vyrai mirus, liko viena. Šiomis dienomis atvyko su reikalais į Bs. Aires, ta proga aplankė parapiją, užsisakė laiką. Mano vykti į Europą — V. Vokietiją aplankyti ten savo giminių.

• **Kun. A. Lubickas** gavo liūdną žinią, kad Kanadoje, Toronto mieste, mirė jo pusbrolis Liudas Žičkus, 66 m. amž. Palaidotas balandžio 5 d.

• **Konstancija Steponavičienė** gavo liūdną žinią iš S. Amerikos, kad ten mirė jos sesuo Ona Tarutienė. Abi jos yra kilusios iš Deituvos par. Ukmergės apskr.

MŪSŲ SVEČIAI

• **Dr. Augustinas Laucius** su žmona p. Marija Radionovaitė Laucienė, kovo 21 d. atvyko į Argentiną. Jų kelionės maršrutas — Peru - Argentiną - Braziliją. Atvyko jie su amerikonių gydytojų ekskursija, susidaranti iš 30 asmenų. Be p. Lauciu ekskursijoje dalyvauja dar vienas lietuvis gydytojas **Dr. Kazimieras Narščius**. Peru valstybėje jie aplankė Lima, Cuzco, Machu-Picchu indėnų griuvėsius. Argentinoje dalyvavo medicininėje konferencijoje, klausė paskaitų be to lankė Buenos Aires ligonines.

Lauciai yra gyvenę Argentinoje, apsidėdę lietuvių parap. bažnyčioje augina Argentinoje gimusių sūnų Petrą, su kuriuo žada atvykti dar kartą į Argentiną ir parodyti jam jo

gimtinę. Iš Argentinos p. Lauciai išvyko 1957 m. Lietuvių parapijoje svečiai apsilankė kovo 22 d. apžiūrėjo muziejų, bažnyčią ir parapijos apylinkes, prisimindami vietas, kur ankščiau buvo gyvenę. Prie vaišių stalo buvo maloniai pasikalbėta ir pasidalinta anų dienų prisiminimais. Svečiai išvyko kovo 25 d. į Iguazu krioklius iš kur tęs kelionę po Braziliją. Dr. Lauciu šeima yra seni Laiko skaitytojai, rėmėjai ir du kartu — Laiko Garbės Leidėjai.

• **Jonas Masonis** atvyko iš Kanados ir jau kuris laikas kaip vieši pas savo giminaičius Liudą ir Juozą Mikulėnus. J. Masonis Kanadoje turi motelį, su kuriuo gerai verčiasi. Šis motelis yra jau trečias, kitus du yra pardavęs. Paprastai p. Masonis motelį pastato, įrengia ir kai pradeda veikti, jį parduoda. Išvyko kovo mėn. pabaigoje.

• **Albina Kazlauskaitė Valienė**, nuolat gyvenanti S. Amerikoje su dukrele Sandra atvyko aplankyti savo tėvelio Petro Kazlausko. Išbus apie pusantro mėnesio laiko. Jos vyras Alf. Valys atvyks balandžio 15 d.

• **Leonas Leščius** iš S. Amerikos atvyko į Argentiną sutvarkyti savo tėvo palikimą ir kiek pasisvečiuoti. Jo brolis Romas jau turi sukūrus šeimos židinį JAV-bėse.

• **Pp. Zdanavičiai** iš Dolores miesto Kordobos prov., persikėlė į Buenos Aires nuolatiniams apsigyvenimui. Jų jauniausias sūnus yra pašauktas atlikti karinę prievolę, tarnauja Los Polvorines vietovėje. Ponia Zdanavičienė nepersenai turėjo akių operaciją.

• **Emilija Korsukienė** iš Villa Ruppel sveikatos patikrinimui buvo atvykusi į Buenos Aires, apsisėjo pas p. Masaičius.

• **Simono ir Reginos Minėtėitės Dulksnių dukterė** — mokytoja Angelika, dalyvavo konkurse anglų kalbos mokytojos vietai gauti. Iš 40

kandidačių buvo parinkta Angelė. Ji dirbs La Platos mieste institute Croydon.

• **Petras Avižienis**, gyv. Tucuman mieste, jau ilgą laiką serga. Randašis namie žmonos ir vaikų globojamas. Jo brolis Jonas Avižienis tam pačiam mieste mirė prieš 5 metus.

Dr. A. Laucius su žmona svečiavosi Argentinoje.

DIRBKIME LIETUVAI

(Dr. Vytauto Dambravos pasiskaitos, skaitytos Vasario 16 d. minėjime, šių metų vasario 17 d. ištraukos).

Susirinkome į savo tautos vėlykės. Vasario šešioliktoji yra mūsų tautos prisikėlimo diena. Po 123 sunkių laukimo metų per kraštą nuaidėjo laisvės varpas. "Kėlės tauta, pančiai krito. Aleliuja!" Jo aidas ir mus ši vakarą krūvon surinko. Ir kada vakar bažnyčių varpai prabilo okupuotoje tėvynėje, būkime tikri, daugelis brolių juose atpažino Vasario šešioliktosios Varpo gaudimą, šaukiantį visus dirbti Lietuvai, kovoti Lietuvai, kentėti Lietuvai — ir mirti Lietuvai.

‡ ‡ ‡

Visi mylime Lietuvą ir visų mūsų širdį degina tėvynės ilgesys, kurį gali suprasti tik savo kraštą praradęs žmogus. Ne tik Argentinoje ir ne vien Amerikoje. Visur.

Atsimenu, prieš dvidešimt metų, kai dar dirbau "Amerikos Balse", teko sutikti Lietuvos knygnešį. Jis turėjo gal aštuoniasdešimt metų.

Radio pasikalbėjime į Lietuvą jis pasakė išvažinėjęs visą Ameriką ir skundėsi niekur nematęs nei tokių upelių, ne ežerėlių, nei pilių, nei lakštingalų čiulbėjimo, kaip Lietuvoje. Ir bulvės jam buvę be skonio, ir kiaušiniai netokie, ir obuoliai ne taip skaniai kvėpėjo. "O kur mūsų rūkytos dešros, kumpis, sūriai — kur barykai?" — manęs klausė. Ne tas. Ne Lietuva. Ne veltui rašytojas Tumas Vaižgantas didžiausiai "Vyžota, lopyta mano Lietuvėlė, bet mano!"

Ir kai jūs patys, vargdami ir sunkiu darbu įsikurdami Argentinoje, statėtė parapijas, bažnyčią, steigėte spaudą, kūrėte organizacijas, klubus, senelių židinį,

SVEIKINAME VYTAUTĄ

Iš Vašingtono pasiekė žinia, kad šių metų kovo 27 dieną Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas Richard M. Nikson pristatė Senatui patvirtinti naujai pakeltą karjeros diplomata Dr. Vytautą Antaną Dambravą. Formali rekomendacija padaryta specialiai paskirtos komisijos, kuriai buvo pavesta atrinkti labiausiai atsižymėjusius asmenis, tikančius užimti vadovaujančias pareigas diplomatinėje tarnyboje bet kur pasaulyje. Šiuo pakėlimu Dr. Dambrava atsiduria JAV diplomatinės karjeros viršūnėse. Tai pirmasis pakėlimas į tokį aukštą laipsnį šioje ambasadoje po eilės metų.

Dalis Dr. Dambravos šeimos gyvena Argentinoje: žmona Aldona ir sūnus Gintaras, kai trys sūnūs — Vytis, Linas ir Marijus — studijuoja jėzuitų universitete Kolorado valstybėje, Denverio mieste.

Mielam Vytautui ir jo šeimai, kuriuos laikome savo kolonijos nariais ir mūsų nuoširdžiais draugais, linkime Dievo palaimos ir ilgiausiu metų.

(Nuotraukoje: JAV Ambasadorius John Davis Lodge sveikina Dr. Danbravą).

chorą ir tautinių šokių ansamblius ir statėte lietuviškus vaidinimus — visa tai daryti jus skatino tėvynės meilė. Savo darbu jūs puošėte Lietuvą, kaip nepriklausomybės metais mes ją puošėme savo tėvynėje.

Ir štai pasigerėtina Susivienijimo salė, mūsų pasididžiavimas, ji rodo darnias pastangas, vieningą darbą ir jūsų ištikimybę Lietuvai. Taip toli nuo Lietuvos, už jūrių marių, ir tiek daug Lietuvos niekad nemačiusių, bet kokia galiniga dvasia! Kokie Lietuvos ažuolai! Organizacijoms jau šiandien vadovauja jauni žmonės — ar dar norite ko nors daugiau? Kiek šaunių jaunikačių dar įsijungs į

reniečio laimės ir negalime padėti savo broliams nešti sunkaus priešpaudos kryžiaus ilgame Lietuvos Kalvarijos kelyje.

Sovietų propaganda nuolat pumpuoja apie gerą gyvenimą, apie pastatytus fabrikus ir modernius viešbučius . . .

Ir štai trenkia žinia: devyniolikos metų jaunuolis Kaune susidegino, kitas lietuvis Varenaj ir trečias . . . Kas čia dabar dedasi? Geras gyvenimas, žmonės sotūs, laimingi ir štai sovietiniame režime gimęs, augęs ir laisvės dienų niekad nematęs lietuvis jaunuolis mirties liepsnoj šaukia: Laisvės Lietuvai!"

Dėl pastatytų ar nepastatytų namų ir fabrikų niekas nesidegino. Ir alkdamas ar kėsdamas šaltį žmogus nesidegina. Yra kažkas svarbesnio — LAISVĖ!

Kremlius turbūt nežino vokiečių poeto žodžių: "jei nėra laisvės gyventi, yra laisvė kovoti ir yra laisvė laisvam mirti."

Ir jei lietuviui laisvė yra svarbiau už duoną, o laisvės nėra, ką reiškia tada visas okupantų burbulas apie statybą ir gerą gyvenimą?

‡ ‡ ‡

Žinia apie pastatytą modernų viešbutį dar nereiškia, kad Lietuvos darbininkai gali juo naudotis, žinia apie pastatytą fabriką irigi nereiškia, kad jį valdo lietuviai ir kad pelnas eina Lietuvai. Atskiros žinutes mažai sako apie bendrą ekonominę ar socialinę gerbuvį.

‡ ‡ ‡

Lietuviško tautiško sovietai nepajėgę sunaikinti, galima sakyti, net labai mažai pažeidė. Kremlius nepajėgė užslopinti nei laisvės troškimo, nei valstybinės nepriklausomybės minties, nei istorinio Lietuvos paveiklo. Lietuvoje pasipriešinimas okupantui niekad nesiliovė.

Praeitais metais lankėsi amerikiečių grupė Sov. Sąjungoje, jie

susitiko Lietuvos studentus, kurie tvirtino, kad "jeigu Lietuvoje būtų pravesta plebiscitas, mažiau- sia 90 proc. visų gyventojų iskaitant ir ten atsikėlusius, pasisakytų už atsiskyrimą nuo Sov. Sąjungos". Yra ir rusų tarpe žmonių galvojančių, jog Lietuvai turi būti grąžinta laisvė ar bent autonomija.

‡ ‡ ‡

Lietuvos ir lietuvių tautos likimas sovietams nerūpi. Nerūpėjo jis, kai į Lietuvą buvo atsiųstas Muravjovas, vadinamas koriku. Nerūpėjo jis rusui didžponui, kada jis liepdavo lietuviui baidžiauninkui lipti į medį ir gegute kukuoti, kad jį nušaut. Nerūpėjo per Kražių skerdynes, kai kazokai krapojo lietuvius, nerūpėjo jis, kada sovietų tankai riedėjo per Lietuvą ir okupantas mūsų brolius kalino ir Sibiran trėmė. Nerūpi jam ir dabar. Okupantui Lietuvos ir lietuvių reikia tik tiek, kiek jam reikia Baltijos jūros, gero uosto, mėsos, pieno ir tautos prakaito.

‡ ‡ ‡

Ko turime ryžtis švęsdami 55- jį Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo sukaktį?

Pirmausia — išlaikyti lietuvių nepalankiuose išsvėjos sąlygose. Visais būdais remti lietuvių tautą jos žūtbutinėje kovoje už savo tautinę laisvę ir valstybinę nepriklausomybę.

Mūsų visų laukia kietas darbas, bet jam Argentina yra daug tinkamesnė vieta negu Sibiras. Kas šiandieną yra nepasiekiamas, rytoj gali būti realybė. Gyvenkime giliu tikėjimu, kad lietuvių tautos kova bus apvainikuota pergale.

‡ ‡ ‡

Tėvynė mūsų laukia. Garbin- gai tęskime darbą už savo tautą — laisvėje. Už savo religiją — laisvėje. Ir už šventą bočių žemę — laisvėje.

KELIONĖJE PO BRAZILIJĄ

PAL KONGRESAS

Mūsų kelionės tikslas buvo V Pietų Amerikos Lietuvių Kongresas. Jis mus domino, traukė ir kartu iš jo mokėmės, svečio akimis stebėjome jo eigą. Krito į akis jo šeimyniškumas — jokio oficialumo, jokių atstovų nei svečių registracijų. Mums įteikė po vieną egzempliorių Kongreso programos, pagal kurią turėjo vykti Kongreso darbo eiga.

Sekančią dieną po Kongreso atidarymo, prasidėjo gan darbin- gi posėdžiai. Juose svarstėm ir dirbom iš ryto ir po pietų, svarstėme lietuvių išsvėjų bei organizacinius reikalus. Gaila, kad susirgus mūsų bendrakeleiviui Karoliui Misiūnui jam buvo reikalinga pagalba, turėjau budėti prie ligonio porą naktų ir dienų tat teko atsisakyti nuo kai kurių posėdžių.

Pats Kongresas praėjo labai sklandžiai, organizatoriai turėjo virš 20 posėdžių, ir daug komplikuoto darbo. Kongreso organizavime dirbo daug moterų ir mergaičių, kurios surinko didelės sumas pinigų kongreso reikalams. Ta proga komitetas išleido programą knygos formoje, vy-

Pijus Gudelevičius.

tukes lipinti prie automobilių, kongreso veliavėlę, raktams nešioti lankelį su lietuvišku vyčiu ir kitų dalykų.

Visus mus nustebino labai turtingai gražiausiomis gėlėmis išpuoštos seselių gimnazijos salės, kuriose vyko kongreso aktai ir lietuvių bažnyčia, kuri reikėjo net du kartu puošti, nes karštas oras greitai gėles išdžiovinu. Kongreso rengimo komitetas gėlėms paskyrė 5-ją dalį visų savo įplaukų.

SVEČIUOSE PAS KUN. J. ŠEŠKEVIČIŲ

Kunigas Juozas Šeškevičius, kitaip vadinamas Dėdės Juozo vardu, yra nepaprastos energijos žmogus, vikariaudamas šv. Juozapo parapijoje, pastatė Vila Zelinioje parapijos namą ir jaunimo namus, labai daug dirbo su jaunimu, įsteigė ateitininkus ir buvo jaunimo labai mylimas. Dabar misijonieriauja indėnų tarpe. Jis yra jiems pastatęs mokyklą, įsteigęs ūkį ir daug kitų pagalbinių institucijų.

Mus nivykusius kun. J. Šeškevičius maloniai priėmė, aprodė visą misijos centrą, parodė ti-

kruosius indėnus, kurie jau yra apsipratę su civilizuotais žmonėmis ir net leidžiasi drauge nusi- fotografuoti.

Įsigyję kiek indėniškų suvenyrų ir gausiai šeiminiško pavaišinti vėl leidomės San Paulo link.

PAJŪRYJE

Brazilija yra nepaprastai turtinga gražiomis jūros pakrantėmis. Į vieną ten esamų kurortų mus nugabeno Šimonių - Vinkšnaičių šeimos. Jie tame pajūry turi savo vasarnamį, kur maloniai praleidome porą dienų. Šiame pajūry yra ir daugiau lietuvių šeimų namų. Netoli nuo tos vietos vyko ir jaunimo studijų savaitė.

NAMU LINK

Pasibaigė kongresas, graži viešnagė pas vaišingus ir malonius Brazilijos lietuvius, atėjo laikas traukti namų link. Kelias iš San Paulo į Santos uostą ar kitas kurortines vietas, kaip ir iš San Paulo į Porto Alegre uostą yra nepaprasto grožio, vingiuojasi tarp miškų ir kalnų, lipa aukštyn, paskui leidžiasi iš 800 metrų žemyn. Apačioje, po kojomis, milijonai miesto žiburių, kurie atsispindi mėlynoje jūroje, duodami degančios jūros vaizdą.

Grįždami vėl aplankėm Porto Alegre miestą, kur teko paviešėti inž. Vasiliausko šeimėje, kurio namas — tikras indėnų muziejus, išpuoštas įvairiais ginklais ir papuošalais. Visa tai jis keliaudamas per Braziliją susirinko. Inž. Vasiliauskas turi taip pat ir kitą pamėgimą — jo namuose randasi apie 3000 įvairiausių orchidėjų atmainų, kurias jis atlieka nuo darbo metu augina ir prižiūri. Jo dukrelė Daina orchidėjų parodos metu buvo išrinkta orchidėjų karalaitė.

Paviešėję malonių p. inž. V. ir A. Vasiliauskų namuose, aplankėme dar kitą lietuvių šeimą — tai Jonas ir Veronika Cicėnai, kurie jau nuo senai yra įsikūrę Porto Alegre mieste, turi didelę batų dirbtuvę ir parduotuvę, su tuo labai gerai verčiasi. Jie išaugino tris sūnus, kurių vyriausias Aloyzas tik ką vedęs, buvo išvykęs į Argentiną medaus mėnesiui.

Porto Alegre yra apie 30 lietuviškų ar pusiau lietuviškų šeimų, gaila jų negalėjome aplankyti, nes jau artinosi laikas vykti namo. Pp. Cicėnai savo autu mus pavėžino po visą miestą ir tada jų apdovanoti nuskubėjom prie omnibusų, kurie per Urugvajų vyko Argentinos link.

(Pabaiga)

GYVENTOJŲ PASISKIRSTYMAS

Lietuvos miestuose 1923 m. gyveno 16 nuoš. visų gyventojų, 1939 m. — 23 nuoš. ir 1971 m. — 53 nuošimčiai.

Žemės ir miškų ūkyje 1923 m. dirbo 79 nuoš., gi 1970 m. — 31,3 nuošimčiai.

SIMO KURDIRKOS LAIŠKAS

VLIKas turi autentišką laišką apie Simo Kudirkos gyvenimą sunkių darbų vergų stovykloje Sibire. Kudirkos darbo dienos norma esanti kiburu išnešioti dvi tonas cemento, karučiu vežioti žvyrą ir smėlį. Visą dieną jis esąs maitinamas ta pačia triuba, kurion įdedama 10 gramų aliejinių riebalų. Per mėnesį gaunąs 750 gr. cukraus. Kol Kudirka neiškalės penkerių metų, tol jam nebūsią leista gauti riebalų iš šalies. Valdyba tuo reikalu numato kreiptis į JAV prezidentą. E.

• Calgary miestelyje (Kana- doje) mirė lietuvis Pijus Jan- kauskas, 84 metų amž. kilęs iš Pilviškių parap. Jis buvo laikomas vienas iš seniausių ateivių.

IŠ URUGVAJAUS LIETUVIŲ PADANGĖS

VASARIO 16 AIDAI

Vasario 16-tąją Urugvajuje minint tą dieną Montevideo Nepriklausomybės aikštėje prie laisvės kovotojo Artigas paminklo Lietuvos atstovas A. Grišonas su kitais lietuviais ir draugais urugvajiečiais padėjo gyvų gėlių vainiką, tautiškai pasipuošusiam mūsų jaunimui prie vėliavų asistuojant ir karinei garbės sargybai iškilmingai budint. Čia Urugvajaus Resp. Prezidentui oficialiai atstovavo jo adjutantas, Prezidentūros Protokolo šefas Althabe ir Užs. R. Ministerijos Protokolui jo pareigūnė Perla Bertani.

Vakare Anatolijaus ir Liucijos Grišonų namuose surengtame tradiciniame priėmime šiomet dar gausiau dalyvavo įvairių valstybių diplomatai ir pažymėtina, kad Resp. Prezidentas Juan Maria Bordaberry su žmona savo sveikinimus atsiuntė su egzotiškų gėlių pintine. Kaikurie ambasadoriai sveikino irgi gėlėmis, o asmeniškai atsilankė: Dipl. Korpuso Dekanas Apašt. Nuncijus Mons. A. Sepinski, Brazilijos, Sveicarijos, Ispanijos, P. Afrikos, Kolumbijos, Paragvajaus, Bolivijos, Kinijos ambasadoriai su žmonomis, JAV, D. Britanijos, Korėjos atstovai.

Urugvajaus Užs. R. Ministerijos aukštųjų pareigūnų būrys dalyvavo su gen. sekretorium ambasadorium Barros priėmimoje. Pažymėtinas atsilankymas buv. Užs. R. ministro, nuoširdaus Lietuvos bylos gynėjo Martines Montero ir kariuomenės šefo generolo Cristii reikšmingas sveikinimas raštu. Netrukio ir lietuvių visuomenės atstovų, ypač jaunimo. Svečiai gėrėjosi lietuvišku vaisingumu.

Visuomeninis šventės minėjimas buvo atliktas jau vasario 10 naktį Lietuvių Kultūros Draugijos salėje

Cerro priemiesty, kuris tuo laiku kariuomenės judėjimo buvo atkirtas nuo sostinės. Sutrukdė dalies tautiečių atvažiavimą, bet to nežiūrint, minėjime publikos buvo gausu ir nuotaika pakili.

Lietuvos ats. A. Grišono žodis dviem kalbom, draugijos pirmininkas sveikinimas, B. Mačianskienės deklamacijos, choro "Aido" ir tautinių šokių ansamblių puikiai atlikta meninė programa patriotiškai gaivino tautiečių dvasią. Savo paskirtį atliko ir radijo valandėlės A. Grišono, kun. J. Giedrio, E. Andriuskevičiaus kalbomis ir menine dailimi.

Pamaldas už Lietuvą vasario 18 jėzuitų bažnyčioje atlaikė kun. St. Grigaliūnas tardamas jautrų žodį apie tėvynės meilę.

Dienraštis EL PAIS, prisimindamas Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 55 metų paskelbimo sukaktį, tarp kitko pabrėžė: "Lietuvių tauta praeityje patyrė daug nelaimių, bet niekad nebuvo taip trypiama, kaip sovietinėje okupacijoje. Dabartinė jos tragedija mums kelia nerimą ir spaudžia širdį. Lietuvių tautos troškimas išsilaivinti iš perversingai kriminališko komunizmo priespaudos visų laisvų bei nepriklausomų tautų turi būti suprastas ir parentas".

Visados palankus dienraštis EL DIA, suglaustai apibūdines Lietuvos istoriją ir kultūrą, pažymi, kad po visų pasaulį išsisklaidę laisvieji lietuviai gyvais protestais nuolat atmeta įprastą sovietinį melą, esą, lietuvių tauta savu noru įsijungusi į S. Sąjungą. Išskyrus negausius išdavikus komunistus, lietuviai narsiai kovoja už laisvę bei nepriklausomybės atgavimą savo tėvynei.

K.

IŠ BERISSO LIETUVIŲ PADANGĖS

METINĖ ŠVENTĖ MINDAUGO DRAUGIJOJ

Mindaugo draugija, švėsdama savo gyvavimo ir veiklos 42 metų amžiaus sukaktį, suruošė jaukų pamėnijimą draugijos namuose š. m. kovo 31 d.

Minėjimą atidarė Zuzana Skrandžiūtė Mikelaitytė, viena iš "Pumpurėlių" ansamblio mokytojų. Ji ir tos dienos programai vadovavo.

Pirmoj eilėj buvo išklaudyta įdomi senos ir nenulstamos veikėjos Joanos Stočkūnienės žodis, kuriame ji trumpai apibūdino Mindaugo draugijos veiklos istoriją. Mindaugo draugija ankščiau yra turėjusi savo chorą ir stiprų vaidintojų būrelį, kuris yra pastatęs labai daug vaidinimų ir net operetę "Birutė". Daug veiklių narių yra išskeliaję amžinybėn, jų atminimas buvo pagerbtas atsisveikimu.

Ta proga draugiją sveikino: A. L. Balso red. K. Norkus, L. C. pirm. V. Misiūnas, Nemuno draug pirm. L. Radziūnas. Laiko red. O. Kairėlienė, kartu ir ALOS Tarybos vardu, SLA vicepirm. T. Alufkas.

Šio vakaro proga buvo pagerbti pirmasis pirmininkas Feliksas Griška, kūrėja Adėlė Marcinkevičienė ir ilgametė veikėja Janė Stočkūnienė. Jiems buvo įteiktos dovanos ir gėlės.

Meninė dalyje pirmoj eilėj pasirodė "Pumpurėlių" choras vadovaujamas p. O. Šeštakauskienės, padainavo Tu Lietuva, Jurgis verkia, Pasėjau linelius. Chorą lydėjo gitara solistė A. Jocytė kartu dainuodama. Prie piano Diana Marcinkevičiūtė Santilii.

Vakaro metu pasirodė jauna solistė Adriana Jocytė, kuri pritaridama gitara padainavo: Daug daug dainelių ir Kur banguoja. Sveikinama Adriana, kad vis daugiau išmok-

ta lietuviškų dainų. Solistas Alb. Griška, kaip visuomet puikiai išpildė. Už jūrių marių ir širdis mergelių iš op. Rigoletto. Abu solistai užsipelnė gausių plojimų.

Eilėraščių padeklamavo mažasis N. Šeštakauskas.

Tolesnėje programoje pasirodė svečiai — Nemuno draugijos jaunųjų ansamblio sušokė Kubilą, Lenciu-gėlį ir Suštą. Ansamblis dar neseniai yra įsikūręs. Jam vadovauja Esther Butkutė ir Alfredas Dulkiai.

Stilizuotą valsą pašoko: Adr. Jocytė, Diana Marcinkevičiūtė Santilii, Miriam Griškūtė ir Emilce Jaškūnaitė Valentii, o Mindaugo d-jos "Pumpurėliai" pašoko: Rugučius, Suktinį ir Klumpakojį.

Po to mažųjų choras sudainavo: Ačiū jums, brangūs sveteliai.

Programos pabaigė buvo smarkiais plojimais padėkota mokytojoms: Zuzanai Mikelaitytei, Elenai Šaulienei ir Onai Šeštakauskieni.

Po programos prasidėjo vaišės, kurių metu sveikinimo žodį pasakė Pijus Gudelevičius ir buvo mindaugiečiams sugiedota Ilgiausių Metų.

• Mindaugo Draugijoje paskutiniuoju metu atnaujintos ir išdažytos patalpos, sekančių narių pastangomis: Janės Stočkūnienės, Juozo Bukausko, Luizo Mikelaičio, Jono Talmanto, Broniaus Marcinkevičiaus, Juozo Martinkaus, Prano Strolis, Jurgio Kulikausko. Vieni prisidėjo aukomis, kiti darbu. Visiems nuoširdžiai dėkojame.

Mindaugo Draugijos Valdyba.
Fabrikų statymas ir įrengimas. Metaliniai stogai.
MIKELAITIS S.A.C.I.F.I.A.
Calle 162 Nr. 744 (ex Habana)
Berisso — T. E. 6-1399

Už Mirusius

• Sudėtinės šv. Mišios už gyvas ir mirusias MOTINAS, įvyks gegužės 6 d. sekmadienį, 17 val. Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje. Po pamaidų ir Responso prie liet. kryžiaus, MOTINOS DIENOS minėjimas. Visus maloniai kviečia Rengėjai.

• Sudėtinės šv. Mišios už Romą Kalantą ir kitus susideginusius Kaune, reikalaujant laisvės Lietuvai, įvyks sekmadienį, gegužės 13 d. 10 val. Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje. Po pamaldų responsas prie liet. kryžiaus. Visi lietuviai kviečiami kuo gausiausiai dalyvauti. Rengėjai.

• Už a.a. Oną Vilytę Baroniene, jo s 4 metų mirties metinėse, bus atnašautos šv. Mišios Aušros Vartų liet. bažnyčioje š. m. balandžio 30 d. (pirmadienį) 10 val.

Pajįstamus ir draugus kviečia atsilankyti vyras Antanas Baronas ir puseserė Ona Vilytė.

• Šv. Mišios už a.a. Igną Kazlauską, bus atnašautos Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje, š. m. balandžio 24 d. 18 val.

Artimuosius kviečia žmona ir sūnus Jonas su šeima.

• Už a.a. Romualdą Šakalį jo mirimo metinėse, bus atnašautos šv. Mišios 1973 m. gegužės 1 d. 9 val. Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje. Visus artimuosius kviečia žmona Emilija Glemžaitė Šakalienė.

• Už a.a. muziką Vaclovą Rymavičių lietuviška suma bus atlaikyta gegužės 20 d. 10 val. Aušros Vartų lietuvių parap. bažnyčioje. Kviečia artimuosius ir choristus Jonas Grigaravičius.

• Už a.a. muziką Vaclovą Rymavičių lietuviška suma bus atlaikyta gegužės 20 d. 10 val. Aušros Vartų lietuvių parap. bažnyčioje. Kviečia artimuosius ir choristus Jonas Grigaravičius.

• Už a.a. muziką Vaclovą Rymavičių lietuviška suma bus atlaikyta gegužės 20 d. 10 val. Aušros Vartų lietuvių parap. bažnyčioje. Kviečia artimuosius ir choristus Jonas Grigaravičius.

Skaityk ir platink "LAIKĄ"

DROGUERIA DEL ATLANTICO S.A.C.I.F. Productos Químicos Industriales Drogas Medicinales Florida 323 - 3º Piso - Of. 316 Tel. 49 - 3662 / 3974 / 3757 / 4227

Perku ir parduodu VARTOTUS BALDUS taip pat, porcelianinius daiktus, kristalus ir antikvarus (antigüedades) T. E. 21 - 5254

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Juozas Pakalnīs, mirė balandžio 6 d. 1973 m. Palaidotas Chacarita kapinėse. Liko žmona Josefa Tabaraitė Pakalnienė, sesuo Marija ir kiti giminės.

† Josefa Valantaitė Dovydaitytė, staiga mirė kovo 31 d. Berisso mieste. Buvo kilusi iš Butėnų kaimo, Švedasų vals. Rokiškio apskr. Iš Lietuvos atvyko 1926 m. Velionė buvo našlė, jos vyras miręs prieš 20 metų. Nuliūdime liko duktė Aldona Valantaitė de Keppert, žentas Carlos Tomas ir anūikai: Carlos Enrique ir Graciela Edith, pusbroliis Bolys ir Marija Valunta, broliavaikai ir kiti artimieji. Lietuvoje liko brolis Jonas ir sesuo Ona. Sekančią dieną palaidota La Platos kapinėse.

† Dail. Vaclovas Ratas, 63 metų amž. mirė sausio 4 d. Australijoje. Jis buvo vienas iš iškiliausių mūsų grafikų, paliko vertingų meno kūrinių. Lietuvoje buvo Kultūros Muziejaus eksponatų konservatorius.

† Jonas Sinkevičius, MIC. — Marijonų vienuolijos brolis, staiga mirė sausio 16 d. Čikagoje. Velionis buvo ilgametis dienraščio "Draugo" išvežiotojas ir labai gabus techniskas darbininkas. Buvo gimęs Lietuvoje 1904 m. Atlikęs karinę prievolę Lietuvos kariuomenėje, atvyko į JAV. Į Marijonų vienuoliją įstojo 1933 m. "Draugo" įvairiuose darbuose išdirbo virš 30 metų.

† Kun. Norbertas Trepša, 60 metų amž. mirė š. merikoje. Velionis buvo latvis kunigas, didelis lietuvių draugas, kovotojas už Baltijos tautų laisvę. Jis 1966 m. įkūrė BATUN — Baltijos kraštų organizaciją, kuri nuolat klebena Jungt. Tautų duris Pabaltijos laisvės reikalui. Toje organizacijoje jis nuolat užėmė atsakingas pareigas. New Yorke redagavo latvių išėvių laikraštį "Dzintine Balsas". Yra parašęs ir išleidęs keletą novelių, dramos poezijos knygų ir 2 romanu. Velionis bičiuliaudavo su lietuviiais, atsilankydavo į lietuviškas šventes, buvo nuoširdus baltų draugystės šalininkas.

† Julijonas Šalkauskas, diplomuotas inžinierius, atsargos leitenantas mirė Floridoje, š. Amerikoje, turėdamas 73 metus amž. Jis buvo kilęs iš garsios dr. Julijono Šalkausko, ilgamečio Šiaulių miesto burmistro, šeimos. Jo broliai prof. Stasys Šalkauskas ir teisininkas prof. Kazys Šalkauskas yra jau seniau mirę.

† Liudvina Gutauskaitė Latonienė, po 8 mėnesių ligos, mirė šių metų kovo 31 d. Wildėje. Buvo kilusi iš Gruzdzijų valsč. Šiaulių apskr. Į Argentina buvo atvykusi 1929 m., kur apsivedė su Petru Latonu (miręs prieš 17 metų). Nuliūdime liko sūnus Kostas Latonas su žmona Alicia Kinderyte Latoniene ir vaikai: Zuzana, Danielius ir Elizabeth; duktė Janina Latonaitė de Moyano ir vaikai: Jorge ir Marcelo; sesuo Pranciška Klimaitienė su šeima, marčios motina Filomena Dambrauskaitė Kinderienė su sūnumis Alfredu ir Albertu bei kiti artimieji. Palaidota Sarandi kapinėse.

† Juozas Babušis, 73 metų amž. po sunkios nervų paralyžiaus ligos, mirė Los Angeles mieste, š. Amerikoje, kur gyveno nuo 1958 metų, atvykęs iš Argentinos. Kilęs iš Griškabūdžio par. Suvalkijos. Studijavo ekonomiją. Buvo mokesčių inspekt. Ukmergėje, ir Kaune dirbo ž. ūkio įstaigoje. 1948 m. iš Prancūzijos emigravo į Argentina, kur gyveno Babušienės brolis Ant. Laurinavičius, dabar gyvena Kalifornijoje. Argentinoje kaip ir Los Angeles mieste vertėsi namų dažymu. Taip pat piešė paveikslus. Liko žmona Apolonija Laurinavičiūtė, sūnus Rimas, branduolinės medicinos įrankių gamini- mo įmonės vedėjas Los Angeles apylinkėje ir sūnus dr. Sigitas, vaikų ligų specialistas.

† Anglijoje mirė p. Mackevičius, buv. Rambynų ansamblio mokytojas p. Lidijos Mackevičiūtes Petravičienės tėvelis. Dėl mirties liūdi žmona, dukterys: Lid. Petravičienė ir Ald. Zotovienė bei sūnus Romas su šeima, gyv. Čikagoje.

FABIMAR VIAJES Y TURISMO
S. R. L.
BOJAN A. CEBRON - Gerente
VICTOR APANAVICIUS - Asistente
GALERIA LARRETA
FLORIDA 971 - LOCAL 43
T. E. 31 - 0386 / 0430
HORARIO: Lunes a Viernes de 9 a 12 - 15 a 19
BUENOS AIRES - ARGENTINA

ESTUDIO JURIDICO
CARLSTON - JAIME WOLPOWICZ
Sucesiones - Contratos - TRADUCTORES PUBLICOS
PASAPORTES NO ARGENTINOS EN POCOS DIAS
Trámite completo de jubilaciones en todas las Cajas
Traducciones en el idioma Lituano
LAVALLE 1390, PISO 4º, DTO. A
TEL. 40 - 9531

ALBERTO E. TIMINSKAS
"COCHERIA"
AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS
Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.
Av. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Sucursal
Temperley BALCARCE 510
F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

TOMAS YARLORI IR SŪNUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA
Malonus patarnavimas. Patalpos šermenims. Mirusiųjų pervežimai. Autai vestuvėms. Lietuviams didelė nuolaida.
Avda. RIESTRA 6292 - Villa Lugano - T. E. 60-3271
Skyrius: Larrazabal 3684

Buenos Aires Avellaneda

CONVOCATORIA A ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA DEL CENTRO LITUANO

ASOCIACION DE SOCORROS MUTUOS

Personería Jurídica otorgada por el P. E. Nacional por Decreto N° 25.632 de fecha 13 de Diciembre de 1951.

SR. ASOCIADO:

En cumplimiento de lo dispuesto por nuestro estatuto y reglamento social tenemos el agrado de dirigimos a Ud. con el objeto de invitarle a concurrir a la Asamblea General Ordinaria que se llevará a cabo en nuestro local social, calle Tabaré 6950 Capital, el DOMINGO 29 de ABRIL de 1973 a las 16 hs. a fin de tratar el siguiente.

ORDEN DEL DIA

- 1º) Apertura de la Asamblea.
- 2º) Lectura del Acta de la Asamblea anterior.
- 3º) Designación de dos socios para firmar el Acta.
- 4º) Consideración de la Memoria, Inventario, Cuenta de Gastos y Recursos y Balance General correspondiente al año 1972 e informes del Organó de Fiscalización.
- 5º) Aceptación de nuevos socios.
- 6º) Modificación cuota social.
- 7º) Renovación total de la Comisión Directiva y Organó de Fiscalización para el período 1973-1974.
- 8º) Asuntos de construcción.
- 9º) Cierre de la Asamblea.

BIRUTE P. de DARATENAS
Secretaria

VICTOR R. MISIUNAS
Presidente

DE LOS ESTATUTOS DEL CENTRO LITUANO:

Art. 42. — Las asambleas se celebran válidamente, aún en casos de reformas de Estatutos y de disolución social, sea cual fuera el número de socios concurrentes una hora después de la fijada en la convocatoria si antes no se hubiese reunido ya la mitad más uno de los socios con derecho a voto. Las resoluciones presentes a la votación será ordinariamente por signos, pero cuando la Asamblea lo resuelva, la votación puede ser secreta o nominal.

TABARE 6950

VILLA LUGANO

BUENOS AIRES

• Misiionierius kun. Jonas Bružikas S. J., tragiškai žuvo kovo 13 d. Brazilijoje. Jo mirtis sujaudino visus, kurie jį pažinojo. Tai buvo puikus misiionierius, kuris ne vieng kartą aplankė ir Argentiną.

Kun. Bružikas buvo kilęs iš Tvarikiškių km. Garliavos valsč. 1922 m. įšventintas kunigu. Bolševikų 1940 m. buvo įkalintas ir pasmerktas visam gyvenimui kalėti. Rusus išvijus iš Lietuvos, buvo išvadotas iš kalėjimo. Daug dirbo Lietuvoje ir P. Amerikoje.

PAGERBTAS DR. V. DAMBRAVA

Pagerbiant dr. V. Dambravą jo tarnybos paaukštėjimo proga, ALOS Tarybos pirm. A. Mičiūdas su žmona Lili švenčionyte savo namuose su ruošė jaukias vaišes. Ta pačia proga buvo atsisveikinta su T. Marijonų vice-generolu kun. dr. V. Rimšeliu. Vaišių metu buvo išsikalbėta įvairiais mūsų kolonijos klausimais ir pasakyti tai progai atitinkami sveikinimai. Sveikino namų šeimininkas ALOST pirm. A. Mičiūdas, liet. parap. vardu kun. J. Petraitis, Laiko administr. Pijus Gudelevičius, buvęs L. C. pirm. A. Jasuitis. Taip pat buvo sugiedota Ilgiausių Metų. Kun. V. Rimšelis ir dr. V. Dambrava padėjo savo kalbose už sveikinimus ir skatino visus uoliai dirbti lietuvišką darbą toli nuo Lietuvos.

• Kun. Mykolas Jodka išvyksta dviem mėn. atostogų. Jo vietoje padėti parapijos darbuotėje atvyko kunigas Antanas Lubickas iš Rosario.

ATSISVEIKINOME SU

DR. KUN. VIKTORU RIMŠELIU

Kun. dr. V. Rimšelis praleido mūsų tarpe daugiau kaip mėnesį laiko. Aplankė Berisso, Rosario ir V. del Dique vietas, kur laikė lietuviams rekolekcijas. Paskutinius rekolekcijas atlaikė Avellanedos liet. parapijos bažnyčioje.

Rekolekcijoms pasibaigus Lietuvos salėje įvyko misiionieriaus kun. V. Rimšelio pagerbimas ir atsisveikinimas. Į salę susirinko apie šimtą žmonių. Sveičiui palaiminus stulą, visi maloniai šnekučiuodamiesi vaišinosi patiektais valgiais.

Ta proga sveikinimo kalbas pasakė: ALOS Tarybos pirm. A. Mičiūdas, veteranas veikėjas I. Padvalskis, Lietuvai išlaisv. Centro pirm. Z. Juknevičius, dr. Vyt. Dambrava, kuris savo kalboje tarp kitko pasakė: „Be Kristaus žaidžų nėra prisikėlimo laimės. Ir Marijos vaikų žemei — Lietuvai yra skirta eiti kančios keliu, kad jos laisvė — ir mes tvirtai tikime jos sulaukti — būtų pilnai įprasminta“.

Po to kalbėjo Laiko vardu kun. A. Steigvilas, S. Židinio pirm. V. Grigaitis, kaimynų vardu P. Sakalauskas, industrialų ir draugų vardu — inž. J. Čekanauskas, kinas „Vytis“ — J. Gilvydis, šv. Cecilijos choro — K. Misiūnas, sveikino nuoširdžiai sujaudintas, nes abu jie iš to paties — Vilniaus krašto, J. Kanapinskas sveikino karių — savanorių vardu. Tėvu Marijonų ir parapijos vardu — kun. J. Petraitis. Paskutinis kalbėjo svetys kun. dr. V. Rimšelis, kuris savo kalboje ypač jautriais žodžiais aptarė mūsų nelaimingą tautos likimą.

Piaunant tortą sugiedota Ilgiausių Metų. Skambėjo lietuviškos dainos.

Sekančią dieną p. čekanauskai pakvietė kun. dr. Rimšelj vakarienei, kuri buvo patiekta puikiam Avellanedos restorane „Los Amigos“. Dalyvavo inž. Jonas ir Katalina čekanauskai ir jų vaikai Blanca ir Ruben, kun. Rimšelis, kun. J. Petraitis, P. Gudelevičius, Dr. V. Dambrava su Ponia, Z. Juknevičius su Ponia ir Laiko red. O. Kairelienė. Vakariene praėjo nuoširdžioj draugiškoj nuotaikoj.

• Dr. Alb. Baronas — klinikas ir chirurgas, turi konsultorią gatvėje Salvador Maria del Carril 4737, V. Devoto, Tel. 53-8221. Priima Pirm. Treč. ir Penkt. nuo 16 val.

LAIKUI AUKOJO

60 am. dol. — Dr. August. Laucius
4 am. dol. — Kun. V. Palubinskas
\$ 20.000 — A. Pečiulis
„ 3.000 — Juozas Šiušis
„ 2.000 — Julius Lazinka
„ 2.000 — Marija de Ulrich
„ 1.000 — Jonas Mikalonis
„ 1.000 — Adėlė Kazenauskienė
„ 1.000 — Laiko mylėtojas
„ 500 — Kazimieras Vaištaras
„ 500 — Dr. Alicia Brazaitis
„ 500 — Antanas Brazaitis
„ 500 — Sofija de Stuber
„ 500 — Kazimieras Pečelis
„ 500 — Emilija Andriušis
„ 500 — Bernabas Blumbergas
„ 500 — Leonas Marcinkevičius
„ 300 — Bernardas Stelmokas
„ 300 — Kaz. Tamošiūnas
„ 200 — Henrikas Rymavičius
„ 1.000 — Stan. Kažukauskas

KALENDORIUI AUKOJO

\$ 1.000 — Julius Lazinka
„ 1.000 — Juozas Martinkus
„ 1.000 — Jonas Tamošiūnas
„ 1.000 — Anufras Paukštė
„ 1.000 — Steponas Naruševičius
„ 1.000 — Jonas Tamošaitis
„ 1.000 — Kaliksas Baltuška
„ 1.000 — Jonas Mikalonis
„ 500 — Juozas Jasinevičius
„ 500 — Pranas Tunyla
„ 500 — Antanas Švarlys
„ 500 — Juozas Šiušis
„ 500 — Eduardas Zdanevičius
„ 500 — Pranas Strolia
„ 500 — Jadvyga Zagrakalienė
„ 500 — prof. V. Bukauskaitė
„ 500 — Leonas Trinskis
„ 500 — A. Tunikaitis
„ 300 — Kazim. Marcinkevičius
„ 200 — Uršulė Venciūnienė
„ 200 — Vladas Augulis
„ 150 — V. Suvaržytė

IŠ SLA VEIKLOS

Šių metų balandžio 28-29 dienomis įvyksta metinis atstovų suvažiavimas. Visų skyrių valdybos yra prašomos iki to laiko išrinkti skyrių atstovus, kurie dalyvaus šiame suvažiavime.

Padėka

Nuoširdžiai dėkojame: Albertui Stukui, Jonui Bakaičiui, Juozatui Bačiūnui, Antanui Bačauskui, Hugo Spreafico, Guillermo Baršauskui, Rob. Vozgirdui, Leopoldui Stankevičiui, Alb. Stalioraitiui, dr. Vytautui Dambravai ir Napoleoniui Pimpai už dovanas ir bendradarbiavimą ir darbą atliktą laike pikniko šiluvos vasarietėje kovo mėn. 25 d. 1973 m.

Laikė pikniko gausas pelnas — 736,00 pezų. Tie pinigai paskirti apmokėti mikro - autobusų nuopiūčio mėnesį vykstant mūsų ansambliui į Kordobą, 6-tąjį skyrių, kur jie pasirodys su lietuviška šokių programa.

Nuoširdžiai dėkojame p. Hugo Spreafico dovanojusiam mūsų draugijai žolei ptauti mašiną.

SLA Centro Valdyba.

SLA 3-jo SKYRIAUS ŽINIAI

Metinis 3jo skyriaus narių susirinkimas įvyks šių metų balandžio 15 d. sekmadienį 16 val. SLA rūmų patalpose (Av. S. Martin 3175, Lanus). Bus renkama valdyba. Prašome visi dalyvauti.

J. Kanapinskas - pirm.

SESTADIENINĖ MOKYKLA

Balandžio 7 d. jau pradėjo veikti šeštadieninė mokyklėlė parapijos patalpose. Mokytojų ekipą sudaro: kun. A. Steigvilas, Viktorija Bagdonaitė, Marytė Barzdžiūtė, Vyt. Barzdžiūsis. Padėjėja: Lidija Valickaitė. Reik. vedėjas Stasys Jaspelkis. Pirmąją dieną susirinko 11 mokinių.

• Lidia Elvira Monkevičiūtė, Cesario ir Stanislaudos Sofijos Glebutės dukra, vedasi su Enrique D. Marchetto, N. Pompeya bažnyčioje š. m. balandžio 27 d.

• Aloyzas ir Ona Apanavičiai buvo išvykę į š. Ameriką aplankyti savo dukros dr. Danutės, kuri su vyru dr. Montorfano ir dviem dukrytėm yra gražiai įsikūrę Long Island, N. Y. Mamytė išbuvo metus laiko, o tėvelis apie du mėnesius. Ta proga ji aplankė ir broį dr. Vytautą Apyņį - Apanavičių, gyv. Acron, Ohio. Abu laimingai grįžo prie savo nuolatinio užsiėmimo.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesnaudoti — gražinami tik autorinui prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 20,00. Kitur — metams 4 dol. Oro paštas metams 6 dol.

XXV Metai — Nr. 531

1973 m. balandžio 13 d.

ATIDAROMA LIETUVOS VARDŲ GATVĖ

Lietuvos gatvės iškilmingas atidarymas įvyks bal. 15 d. Gatvės kūmais yra pakviesti: Ald. Dambravienė, V. Deveikienė, I. Stankevičienė, L. Stankevičius, J. Šiušis ir T. Aliu-

kas. Šventėje dalyvaus Lanus burmistras ir aukštieji pareigūnai. Pietums įsigykite bilietus iš anksto, ncs prie durų nebus pardavinėjama.

Kūmų Aidonos Dambravienės ir Leopoldo Stankevičiaus foto nuotraukos tilpo pr. Nr. Visi dalyvaukime šventėje.

Lituanija gatvės kūma
Valerija Deveikienė.

Lituanija gatvės kūma
Irenė Stankevičienė.

Gatvės kūmas
Teofilus Aliukas.

Juozas Šiušis —
gatvės kūmas.

RAMBYNIEČIŲ PRIEAUGLIS

Adolfina Geigaitė ir Hektoras Levanavičiai džiaugiasi pirmgime dukra, kuriai duotas vardas Laima - Laura, Gimė balandžio 7 d. Su pirma anūke džiaugiasi seneliai: Marta ir Antanas Geigai, Domicėlė ir Antanas Levanavičiai bei visi rambyniečiai.

• Šimkūnų ir Causlių batų fabriką 11 balandžio užpuolė plėšikai, išiveržę vidudieny su ginklais į patalpas, atėmė pinigų apie milijoną pezų ir surinko šeimininkų ir darbininkų laikrodžius, bei kitas brangenybes.

• Vincas Grigaitis buvo išvykęs ilgesniam laikui į Villą dei Dique, Kordobos prov.

Mūsų organizacijos ilgametėi veikėjai mokytojai NELIDAI MARCINKEVIČIŪTEI mirus, jos giliai liūdintį tėvą — Bronių Marcinkevičių, netekus vienintelės dukros, nuoširdžiai užjaučiame kartu liūdėdami.

Mindaugo Draugijos Valdyba,
Berisso.

1973 metu gegužės 6 d. sekmadienį, lietuvių parapijos patalpose įvyks

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Programoje:

17 val. šv. Mišios už gyvas ir mirusias motinas;
18 val. Responsas už mirusias motinas parap. sodelyje;
18.30 val. Vaišės salėje ir atitinkama programa.

Visų maloniai kviečia dalyvauti

Rengėjai.

SLA CENTRO VALDYBA ruošia

ATSTOVŲ ASADO PIETUS,

kurie įvyks 1973 m. balandžio 29 d. 12 val.

Dalyvaus 6-tojo skyriaus (Kordoba) atstovai.

Visi nuoširdžiai kviečiami dalyvauti.

Prašome bilietus įsigyti iš anksto arba užsisakyti telefonais: J. Rudėnas 69-7532, L. Stankevičius 241-0933, J. Stalioraitis 247-1921.

Rengėjai.